Registered No. M. 2330.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சித்தாந்தம்

"ஆனைமுகன் ஆறுமுகன் அம்பிகை பொன்னம்பலவன்
ஞானதரு வாணியை உள்நாடு"

மலர் ௬ | ஸ்ரீமுக ஆண்டு கார்த்திகைத் திங்கள் 1933 ஹு நவம்பர்மீ | இதழ் ௧௧

திருமூலர் வரலாறு*

[பத்திராசிரியர்]

குடிமன்னு சாத்தனூர்க் கோக்குல மேய்ப்போன் குரம்பைபுக்கு
முடிமன்னு கூனற் பிறையாளன் தன்னை முழுத்தமிழின்
படிமன்னு வேதத்தின் சொற்படி யேபர விட்டென்உச்சி
அடிமன்ன வைத்தபி ரான்மூல னாகின்ற அங்கணனே.

—நம்பியாண்டார் நம்பிகள்.

கயிலாயத் தொருசித்தர் பொதியிற் சேர்வார்
காவிரிசூழ் சாத்தனூர் கருதூ மூலன்
பயிலாநோ யுடன்வீயத் துயா நீடும்
பசுக்களைக்கண் டவனுடலிற் பாய்ந்து போத
அயலாகப் பண்டையுடல் அருளான் மேவி
ஆவடுதண் டுறையாண்டுக் கொருபா வாகக்
குயிலாரு மாசடியி விருந்து கூறிக்
கோதிலா வடகயிலை குறுகி னாரே.

—உமாபதிசிவாசாரியார்.

திருக்கயிலாயமலைக் கோயிலுக்கு முதற் பெருநாயகமாகி இந்திரன் மாலயன் முதலாம் இமையவர்க்கு நெறியருளும் நந்தியெம்பெருமான் திருவருள் பெற்ற நான் மறையோகிகள் ஒருவர் (அணிமா முதலான அட்டமாசித்தியும் பெற்றவர்) அகத்திய முனிவரைக்கண்டு அவருடன் சிலநாள் வசிப்பதற்காகக் கயிலைமலையிலிருந்து பொதிய

* இக்கட்டுரையில் வந்துள்ள பாட்டெண், பக்க எண்கள் சமாஜத்தின் புதிய பதிப்பாகிய திருமந்திரத்திலுள்ளவை,

மலை நோக்கிப் புறப்பட்டார். வழியிலே திருக்கேதாரம், பசுபதிநேபாளம், அவிமுத்தம் (=காசி), திருப்பருப்பதம், காளத்தி, ஆலங்காடு, ஏகம்பம் என்ற தலங்களில் இறைவனை வணங்கினர். காஞ்சியில் சில யோகியரைக் கண்டு நயந்து, திருவதிகை சென்று, பின்னர் தில்லையில் திருநடனங் கண்டு அங்குச் சிலநாள் தங்கிக் காவிரியைக் கடந்து, திருவாவடுதுறை சென்று தொழுதார். தொழுது மீளும்போது அவ்விடம் விட்டு "அகலாததொரு கருத்து முன்னி யெழுங் குறிப்பினல் மூளுமாதரவெய்தப் பின்னுமகன்று" சென்றார். செல்லும்வழியில் காவிரிக்கரையில் பசுக்கூட்டங்கள் அழுவதைக்கண்டார்.

அந்தணர் வாழ்கின்ற சாத்தனூரில் பசுமேய்ப்பார் குடியில் தோன்றிய மூலன் என்பான் வழக்கம்போல் ஒருநாள் பசுக்களை மேய்க்கும்போது, தனது வாழ்நாள் முடிவெய்த, நிலத்தில் வீழ்ந்திறந்தான். அவன் மேய்த்த பசுக்கள் அவன் உடம்பைச் சுற்றிச்சுற்றிக் கதறி யழுதன. அவ்வழுகையைக்கண்ட சிவயோகியார் திருவருளாலே அப்பசுக்களின் துயரை நீக்கத் துணிந்து, தமது உடம்புக்குத் தகுந்த அரண்செய்து, கூடுவிட்டுக் கூடுபாயும் சித்தியால் மூலன் உடம்பில் தமதுயிரைப் பாய்த்தினர். "பாய்த்தியபின் **திருமூலராய் எழலும்** பசுக்களெலாம், நாத்தழும்ப நக்கிமோந்து அணைந்து கனைப்பொடு நயந்து, வாய்த்தெழுந்த களிப்பினல் வாலெடுத்துத் துள்ளி" மேய்ந்தன. மாலைப்பொழுது வந்தவுடன் தத்தம் கன்றுகளை நினைந்து சாத்தனூருக்குத் திரும்பி, அவ்வவற்றின் வீடுகளுட் புகுந்தன. திருமூலர் எவ்வீட்டிலும் நுழையாமல் வெளியே நின்றார்.

இவ்வாறு இவர் நிற்பதைக்கண்ட மூலன் மனைவி திருமூலரைத் தனது கணவனென்றே எண்ணித் தொட்டழைக்க வந்தாள். ஆனல் திருமூலர் அதற்கிசையாது "இங்கு உனக்கு என்னுடன் அணைவொன் றில்லையென எதிர்மறுத்து" ஒருபொது மடத்தினுட் புகுந்து சிவயோகத்தி லமர்ந்திருந்தார்.

அன்றிரவெல்லாம் தூங்காது வருந்திய மூலன் மனைவி மறுநாட் காலை நல்லார் பலரிடத்து முறையிட்டாள். அவர்கள் திருமூலர் நிட்டையிலிருப்பதைக் கண்டு, "பித்துற்ற மயலன்று, பிறிதொரு சார்புளதன்று, சித்தவிகற்பம் களைந்து தெளிந்த சிவயோகமே" அவர் இருக்கும் நிலையெனத் தெரிந்து அவர் இல்வாழ்க்கைக்கு உதவார் என்பதை மூலன் மனைவிக்குத் தெரிவித்தார்கள். அவள் துயரெய்திமையலுற உடனிருந்தவர்கள் அவளைக் கொண்டகன்றார்கள்.

திருமூலர் பின்னர் நிட்டைவிட்டெழுந்து பசுக்கள்வந்த வழியே மீண்டுத்தாம் அரண் செய்து வைத்த தமதுடலைக் காணது, மெய்ஞ்ஞானத்தால் ஆராய்ந்து, சிவபெருமான் தந்த, ஆகமப்பொருளை மண்ணின்மிசைத் தமது வாக்கினல் தமிழ்வகுப்ப இறைவன் திருவுளங்கொண்டு தமதுடலைக் கரப்பித்தார் எனத்தெளிந்தனர். மூலனுடைய சுற்றத்தார் மீண்டும் தொடர அவர்களுக்குத் தமது தொடர் பின்மையை நன்றாய் விளக்கிப் பிறகு திருவாவடுதுறை சென்றார்.

ஆங்கு இறைவனை வணங்கி மேற்குப் புறத்தில் மிகவுயர்ந்த ஓர் அரசமரத்தின்கீழ் அமர்ந்து சிவயோகம் புரிந்து மூவாயிரம் ஆண்டு இப்புவியிலிருந்து "ஒன்றவன்றானென"த் தொடங்கி ஓராண்டுக் கொன்றாக மூவாயிரம் திருமந்திரமோதி மீண்டும் திருக்கயிலை சென்று "ஒருகாலும் பிரியாமைத்தாள் அடைந்தார்"

"ஊனுடம்பிற் பிறவிவிடந் தீர்ந்துலகத் தோருய்ய
ஞானமுதல் நான்குமலர் நல்திருமந் திரமாலை
பான்மைமுறை ஓராண்டுக் கொன்றாகப் பரம்பொருளாம்
ஏனஎயி றணிந்தாரை ஒன்றவன்றா னெனஎடுத்து"

"முன்னியஅப் பொருள்மாலைத் தமிழ்மூவா யிரஞ்சாத்தி
மன்னியமூ வாயிரத்தாண் டிப்புவிமேல் மகிழ்ந்திருந்து

செந்நிமதி யணிந்தார்தம் திருவருளாற் றிருக்கயிலை
தன்னிலணைந் தொருகாலும் பிரியாமைத் தாளடைந்தார்"

இவ்வாலாறு சேக்கிழார் பெருமான் திருவாக்கால் திருத்தொண்டர் புராணத்துள் இருபத்தெட்டு இனிய பாக்களாற் கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்வரலாற்றுக் காதரவான குறிப்புக்களும் இவ்வரலாற்றிற் காணப்பெறாத செய்திகளை யறிவிக்கும் குறிப்புக்களும் திருமந்திரத்தில் காணப்படுகின்றன. இக்குறிப்புக்களைத் திரட்டுங்கால், பாயிரமுட்பட திருமந்திரம் முழுமையும் திருமூலர் வாக்கென்றே எண்ணிக் கொள்ளவேண்டும். திருமூலர் வாக்கல்ல வென்று ஐயுறக்கூடிய பாடல்கள் பின்னர் விவரிக்கப்படும்.

திராவிடமாபாடிய ஆசிரியர் சிவஞான சுவாமிகள் காலத்திலிருந்த சாஸ்திரஞ் சுவாமிநாதத் தம்பிரான் சுவாமிகளாற் பாடப்பெற்றதும் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து கஉ-வது பட்டமாகிய திருச்சிற்றம்பல தேசிகசுவாமிகள் காலத்து (ஏறக்குறைய நூற்றைம்பது ஆண்டுகட்குமுன்) அரங்கேறியதும் இரண்டாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட செய்யுட்களையுடையதும் இதுவரை அச்சில் வெளிவராததுமாகிய திருவாவடுதுறைப் புராணத்தில் "திருமூலரைத் தடுத்தாட் கொண்ட சருக்கம்" ஒன்றுளது. அதிற்கீழே காணும் மாறுபாடுகளோடு பெரியபுராண வரலாற்றை யொட்டியே திருமூலர் சரிதை கூறப்படுகின்றது. மூலன் உடலிற் புகவேண்டுமென்ற பவவினை திருமூலருக்குண்மையின் அவர் அவ்வாறு புகநேர்ந்ததென்றும் திருமூலர் அரண்செய்து வைத்த தமது சொந்த வுடலைப் போதியின்கீழ் மறையப் பொதிந்து இறைவனே வைத்ததாகவும் இப்புராணம் கூறுவதோடு திருமந்திரம் வெளிப்பட்ட விதத்தையும் கீழ்வரும் செய்யுளால் தெரிவிக்கின்றது.

"அறிவான் மிகுந்த சித்தர்குழாம் அலேகத்தெழுதி யவரவரே
நெறியாலுணர்ந்து களித்துலக முழுதமுணர நிரப்பினர்கள்
பிறியாச் சிவபோகம் புசிக்கு மூலரின்றும் பிரானடியிற்
செறிவாமி யோகுற்றிருந்தனர் நீடூழி பலவும் சென்றனவால்"

"ஒன்றவன்" "நந்தியருள் பெற்ற" முதலிய முப்பது பாடல்களின் கருத்தமைதிகள் இப்புராணத்திற் கூறப்பட்டுள்ளன.

பெரிய புராண வரலாற்றுக் காதரவான அகச்சான்றுகள் :—(1) திருமூலர் தாம் நந்தியருள் பெற்றவரென்று 67, 68, 73-ம் பாக்களிற் கூறுகிறுர் (2) தாம் கயிலை வழி வந்ததாக 91-ம் பாட்டிலும் வான்வழியூடு வந்ததாக 83-ம் பாட்டிலும் கூறுகிறுர். (3) தாம் திருவாவடுதுறையிலிருந்ததாக 78, 79-ம் பாக்களில் கூறுகிறுர். (4) தாம் போதியின் கீழிருந்ததை 79, 82-ம் பாக்களிற் கூறுகிறுர். இவற்றுள் 79-வது பாட்டு திருவாவடுதுறையின் போதியின் நீழலிலிருந்ததைத் தெளிவாகக் கூறுகிறது. 82-வது பாட்டில் நந்திகர்புக்கு ஒன்பது கோடி யுகந்தனுள் போதியின் கீழிருந்தமை கூறப்பட்டது. (5) தம்மைத் தமிழ் செய்யுமாறு இறைவன் நன்ருகப் படைத்ததாக 81-ம் பாட்டிற் கூறுகிறுர் (6) தாம் ஆகமம் கூறுவதாக 73, 74-ம் பாடல்களிற் கூறுகிறுர் (7) இறைவன் திருக்கூத்தின் சீலாங்க வேதத்தைச் செப்புவதே தாம் வந்த காரணமென்று 77-ம் பாட்டிற் கூறுகிறுர். (8) திருமூலர் கூறுவது மந்திரம், மந்திரமாலை யென 85, 86-ம் பாடல்கள் குறிக்கின்றன. (9) திருமூலர் அருளிச்செய்த பாடல்கள் மூவாயிரம் என்று 99, 100, 101, 3046-ம் பாடல்கள் கூறுகின்றன. (10) திருமூலர் நெடுநாள் உயிரோடிருந்தமை 74, 80, 82-ம் பாடல்களாற்றுலங்கும். இம்மட்டில் பெரிய புராண வரலாற்றுக்கு ஆதாரவுகளாகத் திருமந்திர அகச்சான்றுகள் கிடைக்கின்றன.

பெரிய புராணத்திற் காணுத வரலாற்றுக் குறிப்புகட்குத் திருமந்திர அகச்சான்றுகள் :—(1) நந்தியருள் பெற்றவர்கள் தம்மோடெண்மர் இன்னரின்னரென்றும், அவர்கள் நாதர்கள் என்றும் திருமூலர் 67, 68-ம் பாக்களிற் கூறுகிறுர் (2) மந்திரம்

பெற்ற வழிமுறையில் மாலாங்கன் முதலிய எழுவர் தமதுவழி (=சிஷ்ய பரம்பரை) யென்று 69-ம் பாட்டிற் கூறுகிறார். (3) திருமூலரை யுள்ளிட்ட எழுவர் எழு மடங் களைத் தாபித்தமை 101, 102-ம் பாடல்களிற் கூறப்பட்டுள்ளது. (4) எழுகோடி யுகம், ஒன்பது கோடி யுகம், எண்ணிலி கோடியெனப் பலபடத் தமது வாணாளைத் திருமூலர் 74, 82, 80-ம் பாடல்களிற் குறிக்கிறார். (5) மூவாயிரம் பாடல் கொண்ட திருமந்திரம் ஒன்பது தந்திரப் பகுப்புடையதாக 101-ம் பாடல் கூறுகின்றது (6) "பூர்வத்து மூவா யிரம் பொது" என்று 100-ம் பாட்டிலுள்ள குறிப்பிலிருந்து பிற்காலத்தில் மொத்த பாடற்றொகை மாறுபட்டதை நன்கு யறியலாம்.

திருமூலர் காலத்தைப்பற்றிய குறிப்புகள் :—(1) மன்று தொழுத பதஞ்சலியும் தம்மோடு நந்தியருள் பெற்றவருள் ஒருவர் என்று67-ம் பாட்டில் திருமூலர் கூறு கிறார். மகாபாஷ்யம் இயற்றிய பதஞ்சலி வேறு, யோக சூத்திரம் இயற்றிய பதஞ்சலி வேறு என சம்ஸ்கிருத நூல் வரலாற்றாசிரியர் டாக்டர் கீத் (Dr. A. B Keith) என் பவர் கருதுகிறார். முற்கூறிய பதஞ்சலியார் கி. மு. 150-ல் இருந்தவரென்றும் பிற் கூறியவர் கி. பி. ஏழாம் நூற்றாண்டிலிருந்த மாகன் என்ற கவிக்கு முந்தியவரென் றும் அவ்வாசிரியர் கூறுகிறார். முற்கூறிய பதஞ்சலியே திருமூலருடன் நந்தியருள் பெற்ற நாதருள் ஒருவர் எனக் கொண்டாலும் திருமூலர் கி. மு. 150-ம் ஆண்டுக்கு முற்பட்டவரென்று கொள்ள இயலாது (2) ஆறு சமயங்கள் 1530, 1533, 1537, 1557, 1561-ம் பாக்களிற் கூறப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் முதன் மூன்று பாக்களிற் புறச்சம யங்களும் பின்னிரண்டில் உட்சமயங்களும் கூறப்பட்டனவாக அதிகாரப் பகுப்பி லிருந்து அறியக்கிடக்கின்றது. எனவே திருமூலர் ஆறு சமயப்பகுப்பு ஏற்பட்ட பிறகு இருந்தனராதல் வேண்டும் (3) முத்தமிழ் வேதம்76-ம் பாட்டிலும், தமிழ் சாத்திரம் பொங்கி மிகாமை 87-ம் பாட்டிலும், தமிழ் மண்டலமைந்து 1646-ம் பாட்டிலும் கூறப் பட்டுள்ளன. முத்தமிழ் வேதம் தேவாரத்தைக் குறிப்பதாயின் திருமூலர் தேவார காலத்துக்குப் பிந்தியவராதல் வேண்டும். ஆனால் திருமூலர் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிக ளால் திருத்தொண்டத் தொகையில் கூறப்படுகிறார். முத்தமிழ் வேதம் வேறு தமிழ் வேதங்களென்று கொண்டால் திருமூலர் அவ்வேதங்கட்குப் பிற்பட்டாராதல் வேண் டும். தமிழ் மண்டலமைந்து சேர, சோழ, பாண்டி, கொங்கு, தொண்டை மண்டலங் களைக் குறித்துளதாகக் கொள்ளின் இவ்வைந்தும் மண்டலங்களான பிறகு திருமூலர் உளராதல் வேண்டும். சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்து ஆசிரியன்மார் ஆராய்ச்சியில் கி. பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் இம் மண்டலங்கள் ஐந்தும் சிறப்பாக விளங்கின வாகத் தெரியவில்லை. திருமூலர் காலம் தமிழ் சாத்திரம் பொங்கி மிகாதகாலம் என்பதும் நோக்கத்தக்கது (4) அகத்தியர் தென்னாடு போந்த வரலாறு 337, 338-ம் பாக்களிலும் சண்டேசர் வரலாறு 351-ம் பாட்டிலும் கூறப்பட்டுள்ளன. கண்ணப்பர் வரலாறும் வேறு நாயன்மார் வரலாறும் யாண்டும் கூறப்படவில்லை. (5) அட்டவீரட்டங்கள் 339—346-ம் பாக்களிற் கூறப்படுங்கால் காலனைக் காய்ந்ததும் காமனை யழித்ததும் கடவூரிலும் கொறுக்கையிலும் என்று தலங்களைக் குறித்தும் ஏனைய வீரட்டங்கள் தலங்கள் குறிக் கப் பெறுமலும் கூறப்பட்டுள்ளன. திருஞானசம்பந்தர் தேவாரத்தில் (கொறுக்கை, வழுவூர் நீங்கலாக) வீரட்டத் தலங்கள் ஆறு பாடல்பெற்றுள்ளன. வழுவூர் வீரட்டத் துக்குத் தேவாரப்பாடலே கிடையாது. கொறுக்கை வீரட்டத்துக்குச் சம்பந்தர் பாட வில்லை. சம்பந்தர் காலத்தைச் சேர்ந்த அப்பர் தேவாரத்தில் அடைவுதிருத்தாண்டகத்து இரண்டாம் செய்யுளில் ("காவிரியின் கரைக்கண்டி") அட்டவீரட்டத் தலங்களும் கூறப்பட்டுள்ளன. திருமூலர்காலத்தில் அட்டவீரட்டங்களுள் இரண்டுக்கு மட்டும் தலங் கள் குறிக்கப்பட்டும், தேவார காலத்தில் எட்டு வீரட்டங்கட்கும் தலங்கள் குறிக்கப் பட்டும் உள்ளன. இவ்வாறு கொள்ளின் திருமூலர் சம்பந்தர் காலத்துக்கு (கி. பி. ஏழாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதிக்கு) முந்தியவர் என்பது பெறப்படும். திருமூலர்

எட்டு வீரட்டங்கட்கும் திருமந்திரத்தில் தலங்குறிக்கவேண்டிய அவசியமில்லையென்று சொள்ளின் இவ்வித ஆராய்ச்சிக்கு இடமில்லை. (6) திருத்தொண்டத் தொகையிலும், நம்பியாண்டார் நம்பிகள் திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியிலும் சேக்கிழார் திருத்தொண்டர் புராணத்திலும் திருமூலரும் அவர் வரலாறும் கூறப்பெறுதலால் திருமூலர் கி. பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டுக்கு முந்தியவரென்பதில் ஐயமில்லை. (7) திருமந்திரத்து 204-ம் செய்யுளின் இரண்டாம் அடி (கி. பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த) யாப்பருங்கல விருத்தியில் குறிக்கப்பட் டிருத்தலும்இம்முடிபை வலியுறுத்தும். (8) திருவாசகத்துக்கும் திருமந்திரத்துக்கும் பலவகையான சொல், சொற்றொடர், கருத்து ஒற்றுமைகள் காணப்படுதலால் இவ்விரண்டு நூல்கட்கும் ஒரு தொடர்பிருத்தல் வேண்டும். மாணிக்கவாசகர் கி. பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டின ரென்ற மரபின்படி திருமூலர் கி. பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டின் பிற்பட்டவராதல் வேண்டும். மாணிக்கவாசகரை கி. பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டினராகக் கொள்வோர் திருமூலரை அவருக்கு முந்தியவராகக் கொள்ளவேண்டும். திருமந்திரத்து 2651-ம் செய்யுளிற் கூறப்படும் பெருந்துறை, திருப்பெருந்துறை, திருவாவடுதுறை, பொதுவாகக் கடவுள் அருட்டுறை என்பவற்றில் ஒன்றைக் குறிக்கவேண்டும். இச்சொல்லிலிருந்து மட்டும் திருமூலர் மாணிக்கவாசகருக்குப் பிற்பட்டவ ரென்று திடமாகக் கூறவியலாது. (9) திருஞானசம்பந்தர் திருவாவடுதுறைக்குச் சென்ற காலத்துப் பலிபீடத்தி னருகில் மணங் கமழ்ந்த தென்றும் அகழ்ந்து பார்த்தபோது திருமந்திரநூற் பிரதி கிடைத்ததென்றும் ஒரு வரலாறு கர்ண பரம்பரையாக வுள்ளதெனச் சில தேவாரப் பிரதிகளிற் குறிக்கப் பட்டுளது. இவ்வரலாறு உண்மையாயின் திருமூலர் திருஞான சம்பந்தர் காலத்துக்கு (கி. பி. 600 - 650) முந்தியவராவார். ஆனல் இவ்வரலாறு பெரியபுராணத்திலாவது திருவாவடுதுறைப் புராணத்திலாவது கூறப்படவில்லை. மேலும் திருமந்திரம் வெளிப்பட்ட முறை திருவாவடுதுறைப் புராணத்தில் மேலே கண்டபடி வேறுவிதமாகக் கூறப் பட்டுளது. மேற்கூறிய பொருள்களையெல்லாம் ஒப்புநோக்கி முடிவு கூறின் பொதுவாகத் திருமூலர் காலம் கி. மு. 150-க்குப் பின் கி. பி. 900-க்கு முன் என்ற காலமாகும். பெரும்பாலும் கி. பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னும் கி. பி. ஏழாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னும்இருந்த காலவளவையா யிருத்தல் கூடும். திருமூலர் திருஞான சம்பந்தருக்கு முந்தியவரென்றே உயர்திருவாளர்கள் - மறைமலை யடிகள், கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை, டாக்டர் - வை. வே. இரமண சாஸ்திரிகள் முதலியோர் கருதுகின்றனர்.

திருமந்திரம் தமிழ்முதல் நூலா, மொழிபெயர்ப்பா?:—டாக்டர். வை. வே. இரமண சாஸ்திரிகள் திருமந்திரம் மொழிபெயர்ப்பென்றும் திருமூலர் கயிலையிலிருந்து "ஸ்ரீமந்த்ர மாலிகா" என்றொரு வடமொழி நூலைக் கொண்டுவந்து தமிழில் மொழி பெயர்த்தா ரென்றும் கூறுகின்றார். பெரியபுராணத்திலும் திருவாவடுதுறைப் புராணத்திலும் இவ்வரலாறு கூறப்படவில்லை. மேலும் மொழிபெயர்ப்புக்கு மூவாயிரம் ஆண்டு தேவையில்லை, ஆண்டுக்கொரு பாடல் சொல்லவும் தேவையில்லை, வடமொழியில் இப்போது "ஸ்ரீமந்த்ர மாலிகா" என்றொரு நூல் இருப்பதாகவும் எப்போதாவது இருந்ததாகவும் தெரியவில்லை, எனவே திருமந்திரம் தமிழ்முதல் நூலே மொழிபெயர்ப் பல்லவென்று திடமாய்க் கூறலாம். வடமொழியிலுள்ள ஆகமப் பொருள்களைத் தமிழில் கூறுவதாகத் திருமூலர் 81-ம் பாட்டில் சொல்வதிலிருந்து திருமந்திரம் மொழிபெயர்ப் பென்று ஏற்படாது. ஆகமப் பொருளை நன்றாக மனதிற் பதித்து தமது மொழியிலே திருமந்திரமாகச் செய்தார் என்பதே போதரும்.

திருமந்திரப் பாடற்றொகை:—திருமந்திரம் 99, 100, 101, 3046-ம் பாக்களிலிருந் தும் பெரியபுராணத்திலிருந்தும் திருமந்திர மாலை மூவாயிரம் பாடல்களையுடையதென அறிகிறோம். இப்போதுள்ளவை காப்புச் செய்யுளோடு சேர்ந்து 3048. வேறு நூல் களில் திருமந்திரச் செய்யுள்களென மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்டு இப்போது கிடைக்

கும் திருமந்திரப் பிரதிகளில் சேர்க்கப்படாதவை 11. இதுவரை அச்சில் வெளிவராமல் சில ஏட்டுப் பிரதிகளிலும் நமது பதிப்பிலும் வெளிவந்துள்ள பாடல்கள் 17. எனவே மூவாயிரத்துக்கு அதிகமாகவுள்ள இப்பாடல்களைப் பற்றி ஆராயவேண்டும். சேக்கிழார் திருமூலரைப்பற்றிக் கூறுங்கால் ஆண்டுக் கொன்றாக மூவாயிரம் ஆண்டு இப்புவிமே லிருந்து மூவாயிரம் மந்திரம்செப்பிக் கயிலைகண்ணி ஒருகாலும் பிரியாமைத்தாளடைந்த தாகமட்டும் கூறுகின்றாரே தவிர, திருமூலர் தந்திரப் பகுப்பு, அதிகாரப் பகுப்பு முதலியன செய்ததாகக் கூறவில்லை. திருமூலரே அவற்றைச் செய்திருப்பின் சேக்கிழார் கூறாமல் விடார். எனவே திருமூலர் சீடர்களும் அவர்கள் வழிமுறை வந்தோரும் இப்பணியைச் செய்திருத்தல் வேண்டும். நமக்குக் கிடைத்த பிரதிகளிற்கூட தந்திரப் பகுப்பில்லை. அவ்வாறு பாகுபாடு செய்தவர்கள் சில பாடல்களை இரண்டு அதிகாரங் கட்குப் பொருத்தமென் றெண்ணி இரண்டதிகாரங்களில் வைத்திருத்தல் கூடும். நமது பதிப்பில் அவ்வவ் விடங்களிற் குறித்துள்ளபடி இப்போதுள்ள பிரதிகளில் பாடல்கள் அதிகாரங்களில் பலவகையான மாறுபட்ட முறையில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. சில பாடல் கள் இருமுறை மும்முறை வருவதால் மூவாயிரத்துக்குமேல் மொத்த எண்ணிக்கையில் 58 அதிகம் ஏற்படுகிறது. இதில் முக்காற்பங்குக்குமேல் சொல் வேறுபாடின்றி பாடல் கள் அப்படியே மற்றொருமுறை இருமுறை வந்துள்ளன. காற்பங்கு பாடல்கள் இரண் டொரு சொல் வேறுபாட்டோடாவது அல்லது அடிகள் முன்பின்னாகவாவது வந்துள் ளன. சில பாடல்கள் திருமூலர் வாக்கல்லவென்று ஐயுறக் கூடிய நிலையிலுள்ளன. அத் தகையன 99, 100, 101 102, 3046-ம் பாடல்களாகிய ஐந்து. இவைகள் திருமூல ரைப் படர்க்கையில் வைத்துக் கூறுதல் முதலிய பல காரணங்களால் திருமூலர் வாக்கல்லவென்று ஐயுறவேண்டிய நிலையிலிருக்கின்றன. திருமூலர் "ஒன்றவன்றானென வெடுத்தார்" என்று சேக்கிழார் கூறுவதால் காப்புச் செய்யுளும், எல்லா அச்சுப் பிரதிகளிலும் முதற் செய்யுளாக வந்துள்ள "போற்றிசைத்தின்னுயிர்" என்ற 2-ம் செய்யுளும் திருமூலர் வாக்கல்லவென்று ஐயுறவேண்டி யிருக்கிறது. தந்திரப் பகுப்பு, அதிகாரப்பகுப்பு செய்தவர்கள் காப்புச்செய்யுளையும் சிவபெருமான் துதியொன்றையும் சேர்த்திருத்தல்கூடும். எனவே மேற்கூறிய ஐந்தும் இவ்விரண்டும் சேர்ந்து ஏழுபாடல் களும், அதிகமாக இருமுறை மும்முறை வந்துள்ள வகையில் 58 பாடல்களும் ஆக மொத்தம் அறுபத்தைந்து பாடல்கள் அதிகமாக வந்துள்ளனவென்று ஊகிக்கலாம். இவைகளைக் கழித்தால் மொத்த தொகை மூவாயிரத்துக்கும் குறைகிறது. நமது பதிப்பில் புதியனவாக வந்துள்ள பாடல்களிற் சிலவும், வேறு நூல்களில் மேற்கோள் களாகக் காட்டப்பட்ட சிலவும் சேர்ந்தால் மொத்த தொகை 3000 ஆகும். இவ்விரண்டு கூறினுள் எவ்வெப்பாடல்கள் திருமூலர் வாக்கென்று உறுதியாகக் கூறவியலாது. எனவே திருமந்திரத்தில் அதிகமாக இடைச் செருகல்கள் உள்ளனவென்று கருத வேண்டியதில்லை. டாக்டர் வை. வே. இரமணசாஸ்திரிகள் காப்புச் செய்யுள், 2, 59 - 102, 3046, 3047 ஆகிய 48 பாடல்கள் திருமூலர் வாக்கல்லவென்று ஒதுக்குகிறார்கள். இவ்வளவு அதிகமாக ஒதுக்கவேண்டியது அவசியமில்லையென்று மேற் கூறியவாற்றால் விளங்கும். இருமுறை மும்முறை வந்துள்ள பாடல்களின் எண் அட்டவணையும், பிரதிகளிலில்லாத பாடல்களின் எண் அட்டவணையும், நமது பதிப்பில் புதியனவாக வந்துள்ள பாடல்களின் அட்டவணையும், கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவைகளை ஒப்பிட்டால் மேற்கூறிய கணக்கின் விவரம் நன்கு புலப்படும்.

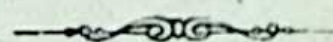
மூவாயிரந் தமிழ், மூந்நூறு மந்திரம், முப்பதுபதேசம் :—இவ்வாறு 3046-ம் செய் யுள் கூறுகின்றது. இச்செய்யுளைத் திருமூலர் வாக்கென்று கொண்டு திரு. விசுவநாத பிள்ளையவர்கள் பதிப்பில் நான்காந் தந்திரத்தில் திருவம்பலச்சக்கரம் 89, வயிரவி மந்திரம் 50, ஏரொளிச்சக்கரம் 36, வயிரவச்சக்கரம் 6, சாம்பவி மண்டலசக்கரம் 10. புவாபதிச்சக்கரம், 12, நவாக்கரிசக்கரம் 100 ஆ 303 பாடல்கள்தான் மூந்நூறுமந்

திரம் என்றும், முதல் தந்திரத்தில் உபதேசம் என்ற அதிகாரத்தில் கூறப்பட்ட 30 பாடல்கள்தான் 30 உபதேசம் என்றும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இம்முடிபுகட்குப் போதிய ஆதாரங்களில்லை. சிலர் திருமூலர் மூவாயிரம் திருமந்திரம் இயற்றியதுபோல் முந்நூறு மந்திரங்களும் முப்பது உபதேசங்களும் அடங்கிய வேறு நூல்களையும் இயற்றினர் என்று கூறுகின்றனர். இதற்கும் ஆதாரமில்லை, அத்தகைய வேறு நூல்களும் கிடைக்கவில்லை, சேக்கிழாரும் திருமூலர் வேறு நூல்களியற்றியதாகக் கூறவில்லை. திருமூலர் பெயரால் வழங்கும் சில வைத்திய நூல்களை அவர் இயற்றினரென்பதற்குப் போதிய சான்றுகளில்லை. பொதுவாக நோக்குமிடத்து மூவாயிரம் திருமந்திரப் பாடல்களுள் மிக முக்கியமானவை முந்நூறு என்றும் அவற்றுள் முப்பது செம்பொருள்கள் கூறப்பட்டுள்ளன வென்றும் கூறலாமே யொழிய வேறெதுவும் துணிந்து கூறவியலாது. இந்நூலில் நாலாந்தந்திரத்திற் பல பொருள்கள் மிக முக்கியமாகவும் பெரும்பகுதி அந்தாதித் தொடையிலும் கூறப்பட்டுள்ளபடியால் அப்பொருள்கள் மறவாது நினைவு கூர்ந்து நாடோறும் ஓதற்குரிய தன்மையில் வைக்கப்பட்டுள்ளனவென்று ஒருவாறு ஊகிக்கலாம்.

திருமந்திரத்திற் கூறப்படும் பொருள் :—இது,

“தேவர் குறளும் திருநான் மறைமுடிவும்
மூவர் தமிழும் முனிமொழியும்—கோவை
திருவா சகமும் **திருமூலர் சொல்லும்**
ஒருவாசகம் என்றுணர் ”

என்ற செய்யுளால் விளங்கும். சைவசித்தாந்தச் செம்பொருள்களையும் யோகப் பயிற்சி நுட்பங்களையும் இந்நூல் கூறுகின்றதெனப் பொதுவாகக் கூறலாம்.

சுந்தரர் தேவாரம் கால வரிசை

[தி. கி. நாராயணசாமி]

விளக்கக் குறிப்பு :—ஈண்டு காட்டியுள்ளன பதிக முதற் குறிப்புகள். இக் குறிப்பின் முன்னுள்ள எண் அந்தந்தப் பதிகத்தை வரிசைப்படுத்த ஆதரவாயிருக்கும் புராணச் செய்யுளின் தொடர் எண்; பின்னுள்ள எண் பண் முறையில் உள்ளபடி பதிகத்தின் தொடர் எண். ஈட்டிக் குறியிட்ட பதிகம் சேக்கிழாரால் தெளிவுபடக் குறிக்கப்படாது பதியை மட்டும் குறித்து பொதுப்பட தமிழ் பாடி, ஏத்தி, தமிழ் மாலை சாத்தி என்பன போன்ற குறிப்பால் தெளிந்து, குறித்துள்ள இடத்தில் என்னால் வகுக்கப் பட்டது. இவற்றில் குற்றங்கள் நிகழ்ந்துளவேல் அன்பர்கள் எனக்கு அறிவித்து ஊக்குமாறு வேண்டுகிறேன். இந்த முறையில் தெளியக்கூடிய கருத்துகள் உளவெனினும் தனிப் பதிகங்களாக ஏழு பாடல்கள் தனித்திருப்பதை பொருத்த வழியுளவெனினும் தெரிக்க.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தேவாரம்

(காலவரிசை—சேக்கிழார் முறை)

தடுத்தாட்கொண்ட புராணம்

74	பித்தா	1
79	மலையாருவி	13
88	தம்மானை	38
†91	நீறுதாங்கிய	64
113	சாதலும்	58
123	கரையுங்	73
199	தில்லைவாழ்	39

ஏயர்கோன்

20	நீளநினைந்து	20
41	பூணணொன்	15
43	ஊனங்கத்து	67
51	தம்மையே	34
53	மாடமாளிகை	87
56	தண்ணியல்	98
59	நம்பினார்	88
60	பொருவனார்	76
†61	நீரும்மலரும்	93
62	மலைக்குமகள்	9
63	மறையவன்	66
†65	கழுதை	60
66	பிறையணி	99
67	குரும்பை	16
70	அழனீர்	94
73	பொன்னார்	24
76	மறைகளாயின	75
80	வைத்தனன்	14
84	காருலாவிய	36
87	மற்றுப்பற்று	48
†92	எறிக்குங்கதிர்	42
†93	விடையாருங்	27
96	அங்கமோதி	35
103	வடிவுடைமழு	85
105	நஞ்சியிடை	43
115	மடித்தாடு	90
117	சிம்மாந்து	30
118	முன்னவன்	22
118	தலைக்கலன்	57
120	வன்வாய்	40
.121	மத்தயானை	7
132	பொன்செய்த	25
141	பாறுதாங்கிய	33
†145	செம்பொன்	68
145	மருவார்	53
146	பொடியார்	28
147	எனக்கினி	72
†148	படங்கொள்	6
†149	ஆதியனாதிரை	97
150	திருவும்வண்மை	65
†152	ஊர்வதோர்	56
154	புற்றில்வாளர	62
163	இத்தனையா	29
†166	செடியேன்	23
170	கோவலனான்	17
†173	கொன்றுசெய்த	81
182	முதுவாயோரி	41
190	நொந்தா	21
191	நெய்யும்	5
192	தேனெய்	10
194	விடையின்	86
197	செண்டாடும்	26
†198	மாறும்மரை	79
†198	வாழ்வாவது	78
204	பாட்டும்படி	91
273	பத்திமையுமடி	51
276	அழுக்குமெய்	54
277	திருவுமெய்	69
280	பிழையுள்ளன	89
283	முத்தாமுத்தி	52
288	ஆலந்தான்	61
291	அந்தியுநண்	83
†293	காண்டனன்	45
294	கல்வாயகில்	3
296	கங்கைவார்	70
300	மின்னுமாமேக	74
303	தூவாயா	96
305	குருகுபாய	37
309	மீளாவடிமை	95
406	அந்தணாளன்	55

கழறிற்றறிவார்

63	பத்தூர்	46
87	யாழைப்பழி	71

திருஞானசம்பந்தர் பதிக அமைப்பு

(மலர் 6, இதழ் 9, 212-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

[E. N. தணிகாசல முதலியார், பி. ஏ., பி. எல்.]

6. திருஞானசம்பந்தர் பதிகத்தின் முதற் பாகத்தின் சிறப்பிலக்கணம்

திருஞானசம்சந்தர் பதிகத்தின் இரண்டாம் பாகமாகிய 8, 9, 10, ஆகிய முச்செய்யுட்களின் விஷயம் பதிகத்திற்கேற்றவாறு வெவ்வேறு முகங்களில் விளங்குவதுபோல் முதற் பாகமாகிய 7 பாசுரங்களும் பற்பல ஒழுங்கில் அவர் பதிகங்களில் காணப்படுகின்றன. வெளிப்படையில் இவ்வகை ஒழுங்குகள் முதற் பாகத்தில் உள்ளவை இரண்டாம் பாகத்தில் எவ்வாறு கலைத் திறமையோடு கலக்கின்றன என்பதை சற்று ஆராய்வோமாக. முதற் பாகமான ஏழு பாசுரங்களின் அடிப்படையாய் எடுக்கப்பட்டனவும், இரண்டாம் பாகமாகிய 8, 9, 10, செய்யுட்களின் தத்துவ அடிப்படையாய் எடுக்கப்பட்டனவும் எத்தகைய விழுமிய பொருள்கள் என்பதும் அவ்வடிப்படைப் பொருள்களுக்கும் தருக்க ஒழுங்காய் சம்பந்தம் உண்டோ என்பதும் சற்று கவனிப்போம்.

சிறப்பாகச் சைவசமயத்தில் காட்டப்பட்ட பொருள்கள் ஏழென்பர். அவற்றைப் பின்வரும் அப்பர் பாசுரங்களால் உணரலாம்,

" ஏழுமாமலை யேழ்பொழில் சூழ்கடல்
ஏழுபோற்று மிராவணன் கைந்நரம்
பேழ கேட்டருள் செய்தவன் பொற்கழல்
ஏழுஞ் சூழடி யேன்மனத் துள்ளவே "

—விஷந்தீர்த்த திருப்பதிகம் 7.

" ஏழுகொ லாமவ ரூழி படைத்தன
ஏழுகொ லாமவர் கண்ட விருங்கடல்
ஏழுகொ லாமவ ராளு முலகங்கள்
ஏழுகொ லாமிசை யாக்கின தாமே "

—அப்பர் தனித் திருக்குறுந்தொகை.

இவ்விரண்டு பாசுரங்களிலும் எழுகடலும், எழு நரம்பிசையும் இரு முறை வருவதால் அவற்றை இருமுறை கூட்டாது சிறப்பானவை எழு வகைப் பொருள்களும் மேற்கண்ட பாசுரங்களில் கூறப்பட்டனவாகும். பசுக்கள் மூழ்கி உலகவியலில் துன்புறுவதற்குக் காரணமான மலங்கள் மூன்று. அவை யாவன :—ஆணவம், காமியம், மாயை என்பன. இவற்றின் உருவகங்கள் முறையே இராவணனும்; அரி - அயனும்; அமணருமாம். இராவணன் ஆணவச் செய்கையால் சிவபெருமான் இருப்பிடம் என்பதும் எண்ணாது கயிலையைப் பேர்த்தெடுக்கத் துணிந்தனன். அரி - அயனே காமிய உருவகமாம். தமது சக்தி சிவத்தின் முன்னர் என்னும் என்று எண்ணாது தம் இருவருள் சிறந்தோர் எவர் என்பதைப்பற்றிச் சண்டையிட்டனர். பின்னர் தழலாய் நின்ற தாணுவை அடிமுடி காண்போம் என பந்தயம் வகுத்தனர். இவருள் காமியத்தில் குறைந்த மாலோ சிவபெருமான் திருவடி காணாது திரும்பி தன் ஆற்றல் குறைந்ததை ஒப்புக்கொண்டனர். அயனோ அவ்வாறு செய்யாது பொய்யால். பந்தயம் வெல்லப் புகுந்தது காமியத்தின் முதிர்ச்சியாகும். மாயையோ பொருளல்லவற்றை பொருளென்று மாந்தரை உணரச் செய்வது. அமணர் மொழி அவ்வாறென்று பன்முகங்களில் பத்தாம் பாசுரங்களில் புகலி வேந்தர் விளக்குகின்றார். எனவே ஆணவம், காமியம், மாயை என்னும் மூவகைப் பொருள்களோடு முற்கூறிய எழுவகை விழுமிய பொருள்கள் பொருந்த வைப்பது பதிகத்தில் அந்தம் கொடாததலால் இம்மும்மலங்களை ஒழிப்பதற்கு ஏதுவான பொருள்களும் சிவபெருமான் திருவிளையாடல்களும் இம் மூன்றின் மூலமாய்க் குறிப்பிட்ட சில அம்சங்களை எட்டு, ஒன்பது, பத்து ஆகிய பாசுரங்களில் திருஞானசம்பந்தர் கலைஞான ஒளி விளங்கப் பின்னிப் பாடுவாராயினர். சைவசமயத்தில் சிறப்புடன் காட்டப்படும் மூன்று பொருள்கள் எழுவகையாம். அவற்றைப் பின்வரும் அப்பர் பாசுரங்களால் அநுமானிக்கலாம் :—

“ மூன்று மூர்த்தியுள் நின்றிய லுந்தொழில்
மூன்று மாயின மூவிலைச் சூலத்தன்,
மூன்று கண்ணினன் தீத்தொழில் மூன்றினன்
மூன்று போதும்என் சிந்தையுள் மூழ்குமே ”

—தனித் திருக்குறுந்தொகை 3.

“ மூன்றுகொ லாம்அவர் கண்ணுத லாவன
மூன்றுகொ லாம்அவர் சூலத்தின் மெய்யிலை
மூன்றுகோ லாங்கணை கையது வின்னாண்
மூன்றுகோ லாம்புர மெய்தன தாமே ”

—அப்பர் - விடந்தீர்த்த திருப்பதிகம் 3.

ஆக முதற் பாகத்தின் எழுவகை விழுமிய பொருள்களுடன் இரண்டாம் பாகத்தில் மற்றும் வேறுவித எழுவகை விழுமிய பொருள்கள் அமைக்கக்கூடியதாய் அவற்றிற்குத் தக்க திருக்கடைக் காப்பு மூன்றும் பாகமாய் ஒவ்வொரு பதிகமும் உருவம் பெற்று இயங்குவது ஆளுடைய பிள்ளையார்

பதிக இலக்கணமாய் நிற்கின்றது. எனவே, சம்பந்தர் பதிகம் எழுவகை ஏழும், எழுவகை மூன்றுமா யுள்ளனவற்றில் ஒவ்வொரு பதிகத்திலும் ஒவ்வொன்றெடுத்துப் பிணிக்கப்பட்டுத் திருக்கடைக்காப்பால் முடிக்கப்படுவதால் குறைந்தது நாற்பத்தொன்பது வகை ஒழுங்குகள் முதல் மூன்று திருமுறைகளிலும் காணலாம். அவற்றுள் சிலவற்றை அருட்கவியான தாயுமானவர் பின் வரும் பாசுரத்தில் குறிப்பிடுவது காண்க.

"ஒன்றிரண்டாய் விவகரிக்கும் விவகாரங்
கடந்தேழாம் யோக பூமி
நின்று தெளிந்தவர் பேசாமௌன நியாயத்தை
நிறைநிறை வைத் தன்னை
அன்றியொரு பொருளிலதாய் எப்பொருட்கும்
தான்முதலாய் அசலமாகி
என்றுமுள்ள இன்பத்தைத் தண்ணென்ற
சாந்தபத வியற்கை தன்னை"

ஏழு யோக பூமிகளாவன: முத்தியில் விருப்பம், நற்கேள்வி, சத்தில் மனநாட்டம், சத்துற்பத்தி, சித்தி வெறுப்பு, பரநாட்டமின்மை, விழியா நிலை என்பனவாம். இவற்றை அடையவொட்டாமற் செய்வன மும்மலங்கள். இவ்வேழு யோக பூமிகளை முறையே அடைந்து மும்மலங்களைக் கடிந்தவன்,

"பதமூன்றுங் கடந்தவர்க்கு மேலான
ஞானபத பரிசு காட்டி
சதமாகி நிராலம்ப சாக்ஷியதாய்
ஆரம்பத் தன்மை யாகி
விதம்யாவுங் கடந்த வித்தையெனு
மிருளைக் கீண்டெழுந்து விமலமாகி
மதமாறுங் காணாத ஆனந்த
சாகரத்தை மௌன வாழ்வை"
—தாயுமானவர்.

அடையலாம் என்று விளக்கும் திருக்கடைக்காப்புச் செய்தனர். எழுவகை யோகபூமிகளென்று தொகுத்துச் சுட்டப்பட்டன பல்வகை முகங்களில் திருஞான சம்பந்தர் தேவாரத்தில் வகுத்துக் காட்டப்பட்டன. அவற்றைப் புகலி வேந்தர் பாசுரங்களால் ஆராய்வோமாக.

ஐந்தெழுத்து

[அ. மு. பரமசிவானந்தம்]

"சிவாய நமவென்று சிந்தித்திருப் போர்க்கு
அபாயம் ஒருநாளு மில்லை—உபாயம்
இதுவே மதியாகும் இல்லாத வெல்லாம்
விதியே மதியாய் விடும்"

என்ற ஔவையின் செம்மை சான்ற மொழிகள் ஐந்தெழுத்துண்மையை அனைவருமறியப் புலப்படுத்தும். இவ்வைந்தெழுத்து ஆற்றலை அங்கயற்கண்

ணியை அருகமைத்த ஆண்டவரது அடியார்கள் அதிகமாகப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார்கள்.

பூக்களில் பொலிவுள்ளதும், புகழப்பட்டதுமாகிய தாமரை எத்தன்மையாற் சிறந்துள்ளதோ, அஃதேபோன்று நாவினுக்கு அருமையான கலமாயிருப்பது இந் 'நமசிவாய' என்பதாகும். இவ்வைந்தெழுத்து 'இல்லக விளக்கது, இருள் கெடுப்பது, சொல்லக விளக்கது, சோதியுள்ளது, பல்லக விளக்கது, பலருங் காண்பது, நல்லக விளக்கது'. மேலும் இப்பஞ்சாக்கரமானது பல்வேறு பாவங்களிழைத்துப் பாழ்நரகிற் படும் ஒரு பாபியையும் பரமனிடம் சேர்ப்பிக்கும் பண்புடையது.

இனி, இவ்வைந் தெழுத்தே பிரபஞ்ச உற்பத்திக்குக் காரணம் என்பதைத் திருமூலர் தம் திருமந்திரத்தில் தெற்றெனத் தெரிவித்துள்ளார். அன்னார்,

" அஞ்செழுத் தாலைந் து பூதம் படைத்தன
னஞ்செழுத் தாற்பல யோனி படைத்தன
னஞ்செழுத் தாலிவ் வகலிடந் தாங்கின
னஞ்செழுத் தாலே அமர்ந்து நின்றானே "

என்றும்,

" ஐம்ப தெழுத்தே அனைத்து வேதங்களும்
ஐம்ப தெழுத்தே அனைத்தாக மங்களும்
ஐம்ப தெழுத்தேயு மாவத றிந்தபின்
ஐம்ப தெழுத்தும் போய்அஞ் செழுத்தாமே "

என்றும் கூறி பஞ்சாக்கரங்களே பிரபஞ்சமாய் விரிந்தன என்பதையும், ஐம்பதெழுத்தும் இவ்வைந்தெழுத்துள்ளே பயனுடையவாம் என்றும் கூறி அதன் விரிவையும் விரித்துள்ளார். இவர் இவ்வாறு நல்லோரும், வல்லோரும், எல்லோரும், அல்லோரும் அறிந்துகொள்ளும்படி விரித்துரைத்தது விரும்பற்பாலது.

இவ்வைந்தெழுத்தாவன ஆர்கலியுலகத்துத் தோன்றிய மக்கட்கெல்லாம் அருமை சான்ற மொழியாகி ஓதுவார்களை யெல்லாம் உயர் நிலைக்குக் கொணர்ந்து, ஆணவம், காமியம், மாயை என்ற மும்மலங்களை வேரறுத்து வேதத் தலைவனது அடிகளைச் சாரச்செய்வன. நரகம் முதலிய நடுங்கத்தக்க இன்னல் வந்தெய்திய போதினும் அவ்வின்னல்கள் இரிந்தோடச் செய்வதும் இவ்வைந்தெழுத்தே யாகும். இவை ஓதும் ஆன்றோரிடத்து இயமனுடைய தூதர்களும் நெருங்க அஞ்சுவர். இவைகளை நம் ஆளுடைய பிள்ளையார்,

' தும்மல் இருமல் தொடர்ந்த போதினும்
வெம்மை நரகம் விளைந்த போதினும்
இம்மை வினையடர்த் தெய்தும் போதினும்
அம்மையினுந் துணை யஞ் செழுத்துமே '

என்றும்,

' நரகமேழ்புக நாடின ராயினும்
உரை செய்வாயின ராயின் உருத்திரர்

விரைவியே புகுவித்திடு மென்பரால்
வாதன்நாமம் நமச்சிய வாயவே'

என்றும்,

'கொல்வாரேனும் குணம்பல நன்மைகள்
இல்லாரேனும் இயம்பு வராயிடில்
எல்லாத் தீங்கையும் நீங்குவ ரென்பரால்
நல்லார் நாமம் நமச்சிவாயவே'

என்றும் பல படப்புகழ்ந்துள்ளனர்.

மகேந்திரனல் அளவிலா இன்னலுற்றுக் கடையே கல்லில் கட்டிக் கடலில் போடப்பட்டபோதினும் அந்தக் கல்லேயே புணையாகக் கொண்டு பாதிரிப்புலியூரின் கரைசேரப் பயனுதவியது இப்பஞ்சாக்கரமே யாகும். இதையன்றோ அப்பரும்,

"சொற்றுணே வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணேத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்
கற்றுணே பூட்டியோர் கடலில் பாய்ச்சினும்
நற்றுணே யாவது நமச்சி வாயவே"

என்ருர்.

இத்தகைய எழிலுடைய ஐந்தெழுத்தினதுண்மையை அவனியில் அறியாதார் யாருளர்? இதை ஓதுவார் உம்பரினுமிக்கும், இமையாமுக்கண் இறைவனதடிகளே அமையாக் காதலோடு ஆதரங்கொண்டு பேரின்பப் பெருவாழ் வெய்தி இரண்டறக் கலப்பர். அன்னருடைய இதய கமலத்தே அருளுருவாய்த் திகழுவன். இதைத் திருமூலர்,

"நகார மகாரஞ் சிகார நடுவாய்
வகார மிரண்டும் வளியுடன் கூட்டி
யொகார முதற் கொண்டொருகா லுரைக்க
மகார முதல்வன் மனத்தகத் தானே"

என்று இனிய மொழிகளால் இயம்பிப் போனர். எனவே, இரண்டறக் கலக்கும் இன்பம் வேண்டுமாயின், பிறவாதிருக்கும் பேறு வேண்டுமாயின், முத்தி யுலகத்தை முன்னவேண்டுமாயின், இம்மைப் புகழ் எய்தவேண்டு மாயின், நிற்கும்பொழுதும், கிடக்கும்பொழுதும், இருக்கும்பொழுதும் உன்னினல் உவகை பயக்கும் ஐந்தெழுத்தை ஓதுவதே உயர் நெறியாகும். அதுவே நமக்கு உண்மை அணிகலம்.

"துஞ்சலுந் துஞ்சலிலாத பொழுதினும்
நெஞ்சகம் நைந்து நினேமின் நாடொறும்
வஞ்சகம் மற்றடி வாழ்த்த வந்தகூற்று
அஞ்ச உதைத்தன அஞ்செழுத்துமே" —காழிப் பிள்ளேயார்.

அப்பரது கடவுட் கொள்கை

[பெ. கோவிந்த மூப்பனார், கொடுமுடி.]

(மலர் கூ, இதழ் க0, 240-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

" ஆரியன் கண்டாய் தமிழன் கண்டாய் "

" முத்தமிழும் நான்மறையும் ஆனான் கண்டாய் "

" வடமொழியும் தென்தமிழும் மறைகள் நான்கும் ஆனவன்காண் "

" ஆரியந் தமிழோ டிசையானவன் "

என்று அடிகள் கூறுதலை நோக்குக.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் ஆரியர் கொள்கையையும் ஏற்றவராதலால் இறைவனுக்கு மனைவி மக்கள் உண்டு என்றும், வடிவம் படை உடைமுதலியன வுண்டு என்றும் கூறுவர். கூறுவாராயினும் இறைவனுக்கு மனைவி மக்களும் வடிவம் படை உடை முதலியனவும் உண்மையில் இல்லை என்று விலக்கி, நுணுக்கமாகத் தமிழர்கள் கொள்கையைத் தழுவிச் சிவபெருமானுக்கு மனைவி மக்கள் இல்லை என்றும் வடிவமுதலியன இல்லை என்றும் அச்சிவபெருமான் வடிவத்தையும், பிறவியையும் காலத்தையும், காட்சியையும் கடந்த பொருள் என்றும் கூறுவர்.

" மைப் படிந்த கண்ணாளும் தானும் கச்சி
மயானத்தான் வார்சடையான் என்னினல்லான்
ஒப்புடைய னல்லன் ஒருவனல்லன்
ஒரூர னல்லன் ஒருவமனில்லி
அப்படியும் அந்நிறமும் அவ்வண்ணமும்
அவனருளே கண்ணாகக் காணினல்லால்
இப்படியன் இந்நிறத்தன் இவ்வண்ணத்தன்
இவனிறைவன் என்றெழுதிக் காட்டொணாதே "

" பெருநிலம் நீர்தீவளி ஆகாசமாகி
அண்டத்துக் கப்பாலாய் இப்பாலானே "

" எரொளியை இருநிலனும் விசும்பும் விண்ணும்
எழுலகுங் கடந்தண்டத் தப்பால் நின்ற பேரொளியை "

" பிறவாதே தோன்றிய பெம்மான் தன்னை "

" நூறுகோடி பிரமர்கள் நொந்தினார்
ஆறுகோடி நாராயணர் அங்ஙனே
எறுகங்கை மணலெண்ணில் இந்திரர்
ஈறிலாதவன் ஈசன் ஒருவனே "

" பின்னானும் முன்னானும் ஆனான் தன்னை "

" புதியனவுமாய் மிகவும் பழையான் தன்னை "

" காண்டற்கரிய கடவுள் கண்டாய் "

என்று அடிகள் சிவபெருமானது சிறப்பியல்பை அருளிச் செய்தல் காண்க.

இறைவன் சிறியனவும் பெரியனவுமாகிய எல்லாப் பொருள்களையும் கடந்த பெரியவனுயினும் அவன் அப் பொருள்களினுள்ளும், அவற்றின்

உறுப்புகளினுள்ளும் அவற்றின் அணுவுள்ளும் நுண்ணியனுய் அவற்றின் மேலுள்ளும் கீழுள்ளும் யாவுள்ளும் எள்ளுள் எண்ணெய்போல் இருக்கிருன் என்பர்.

"பரியர் நுண்ணியர் பாகூடிகளே"

"பரியர் நுண்ணியர் பார்த்தர்க் கரியவர்"

"இல்லானைஎவ்விடத்தும் உள்ளான்தன்னை"

என்பனவற்றுல் அறியலாம்.

நுண்ணியதில் நுண்ணிதாய்ப் பெரியதிற் பெரிதாய் எங்கும் நிறைந்த இறைவனைத் தமிழ்நாட்டுக்கு மட்டும் இறைவன் என்று நாயனுர் எண்ண வில்லை. சிவபெருமான் இந்நிலவுலகிற்கும் மேலும் கீழுமுள்ள எல்லா வுலகங் களுக்கும் இறைவன் என்று அவர் கொள்ளுகிருர். இவ்வுலகினுள்ள சமயங் கள் ஆறுவகை என்று கூறுவது தொன்று தொட்ட வழக்கம். அவ்வாறு வகைச் சமயங்களுக்கும் சிவபெருமானே கடவுள் என்பது அடிகளது நோக் கம். சைவர்கள் சிவபெருமானைக் கடவுளாகக் கொண்டு வழிபடுவதுபோல அவர்கள் தவிர்த்த ஏனைய ஐவகைச் சமயத்தார்களுள், உலகாயதர் நீங்கலாக ஏனை நான்கு வகைச் சமயத்தார்களும், தங்கள் தங்கள் தலைவர்களைக் கடவு ளாகக் கொண்டு வழிபடுகின்றனர். காக்கைக்குத் தன் குஞ்சு பொன் குஞ்சா வதுபோல ஒவ்வொரு சமயத்தாருக்கும் அவரவர் கடவுளர்களே சிறந்த கடவுளர் என்று கொள்வது வழக்கம். சிவபெருமானல்லாத ஏனைய சமயக் கடவுளர் வடிவுக்குட்பட்டு, பிறவிக்குட்பட்டு, காலத்திற் குட்பட்டு, காட்சிக் குட்பட்டவராதலின் முன்னர் கூறியபடி, மக்களைப்போலவும் மக்களல்லாத ஏனைய பொருள்களைப்போலவும், வடிவுக்குட்பட்டும் பிறவிக்குட்பட்டும் காலத்திற்குட்பட்டும் காட்சிக்குட்பட்டும் அழியும் பொருள்களுள் அடங்கின வர்களே ஆவார்கள். அழிந்த பொருள் கடவுளாகாமையின் அழிவிலாப் பொருளே, அழிந்த பொருளைக் கடவுளாகக் கொண்டு வழிபடும் அடியார் களுக்கும் அருள் புரிகிறது. அன்றியும், தங்களைப் பெற்றெடுத்துத் தங்க ளுக்கு உணவு உடைமுதலியன கொடுத்து வளர்த்த பெற்ருேர்களைப் பிரிந்து அவர்களை மறந்து, அயலாரோடு நட்புக்கொண்டு அவர்களுக்கு உதவும் மக்க ளினும், தங்களைப்பெற்று வளர்த்தோரைப் பிரிந்து பல்லாற்ருனும் பழி தூற்றும் மக்கள் கொடியரென்று கொள்ளப்படுதல் போல தங்களைப் படைத் துக்காக்கும் உண்மைக் கடவுளை மறந்து உண்மையல்லாத கடவுளைக் கடவு ளாகக் கொண்டு வழிபடும் மக்களினும், தங்களைப் படைத்துக் காக்கும் உண்மைக் கடவுளைப் பல்லாற்ருனும் பழிதூற்றுதலே தங்கள் சமயக் கொள்கை என்று கொண்டு பழிதூற்றும் மக்கள் கொடியாரென்று கொள்ளப்படுவர்; கொள்ளப்படினும், தங்களை இகழும் பிள்ளைகளிடத்தி லும் பெற்ருேர்க்கு இரக்கமுண்டாகி, பிள்ளைகள் துன்புற்றகாலை பெற்ருேர் கள் உதவுவதுபோலச் சிவபெருமானும் தன்னை இகழ்ந்த மக்களிடத்திலும் இரக்கம் கொண்டு அவர்களுக்கு அருள்புரிகிருன் என்று திருநாவுக்கரசு நாயனுர் விரிந்த நோக்கத்தோடு கூறும் கொள்கை எல்லோராலும் போற்றத் தக்க கொள்கைகளி லொன்ரும்.

"பரிதியானைப் பல்வேறு சமயங்கள்
கருதியா னைக்கண் டார்மனம் மேவிய
பிரிதி யானைப் பிறரறி யாததோர்
சுருதி யானைக்கண் டீர்தொழற் பாலதே"

"காலமு நாள்களூழி படையாமுனேக உருவாகி மூவ ருருவில்
சாலவுமாகி மிக்க சமயங்க ளாறி னுருவாகி நின்ற தழலோன்"

"செத்துச் செத்துப் பிறப்பதே தேவென்று
பத்திசெய் மனப் பாறைகட் கேறுமோ
அத்தனென் றரியோடு பிரமனும்
அத்தியஞ் செயநின்றநற் சோதியே"

"வாது செய்து மயங்கும் மனத்தராய்
ஏது சொல்லுவீ ராகிலும் ஏழைகாள்
யாதோர் தேவ ரெனப்படு வார்க்கெலாம்
மாதேவ னல்லால் தேவர்மற் றில்லையே"

"விரிவிலா அறிவினார்கள் வேறொரு சமயஞ்செய்தே
எரிவினால் சொன்னாரேனும் எம்பிராற் கேற்றதாகும்"

என்று நாயனார் தெரிவித்தல் காண்க.

எல்லா உலகங்களுக்கும் எல்லா உயிர்களுக்கும் கடவுளாக இருக்கின்ற சிவபெருமான் நில முதலிய பல உலகங்களைப் படைத்தலும், அவ்வுலகங்களில் மக்கள் முதலிய பலவகை உடம்புகளைப் படைத்தலும், அவ்வுடம்புகளில் மெய் முதலிய பல உறுப்புகளைப் படைத்தலும், அவ்வுறுப்புக்களுக்கு இன்ப துன்பங்களைக் கொடுக்கும் உணவு, உடை, அணி முதலியவற்றைப் படைத்தலும், அவற்றை நிலைநிறுத்தலும், அவற்றை அழித்தலும் உங்களிடமிருக்கும் மலத்தை நீக்கி மெய்யறிவு அறிவுறுத்தற்குச் செய்யும் அருட்டொழிலாம். இறைவனால் படைக்கப்பட்ட உலகம், உடல், உறுப்பு, உடைமைகளையும் அவனது அருளையும் துணையாகக் கொண்டு உயிர்கள் தங்கள் மலத்தை நீக்கி வீடுபேறு அடைகின்றன என்பது சைவநூற் கொள்கை. கூரைவீடு கட்டவல்லா னொருவன், கூரைவீடு கட்டுவதற்குக் கீழே கால்கள் நாட்டி, அவற்றின்மேல் கைமரங்கள் பரப்பி, அவற்றின் குறுக்காகப் பல வரிச்சுகள் கட்டி, அவற்றின்மேல் புல்லையோ வைக்கோல் முதலியவற்றையோ பரப்பி வேய்ந்து, கூரைக்குக் கீழே, சுவர்கள் வைத்து, அச்சுவர்களில் வீட்டினுட் சென்று வெளியே வருதற்கு வாயில்களும், காற்றுப் போக்கு வரவுக்குப் பலகணிகளும் அமைத்துக் கட்டுவது போல மாமறைக் காடனாகிய சிவபெருமானும், இருகால்கள் நாட்டி, இரு கைகள் வைத்து, விலா எலும்புகளைப் பரப்பி அவ்வெலும்புகளின்மேல் இறைச்சியைப் போர்த்திக் குருதி நீர் சேர்ந்த இறைச்சியால் கால்கள் வலிமையுடைய சுவர் வைத்து, வீட்டினுட் புகுவதற்கு ஒருவாயிலும் வெளிவர ஒரு வாயிலுமாக இருவாயில் அமைத்து, அவ்வீட்டின் வெளிப் பொருள்களைப் பார்ப்பதற்கு இருகண்களும், பிறர் சொல்வதைக் கேட்பதற்கு இரு செவிகளும், காற்றுப் போக்குவரவுக்கு இரு மூக்குத் துளைகளும், கழிவுநீர் வெளியே செல்வதற்கு ஒரு குறியுமாக எழு பல கணிகள் அமைத்து, பார்ப்பினும், எண்ணினும் வியப்பைத் தரும் வீடு ஒன்று கட்டி, அவ்வீட்டைப் பேணுமுறையிற் பேணமலும் அதனாற் பயன் பெறு முறையிற் பயன் பெருமலு மிருக்க உயிருக்கு மயக்கத்தைக் கொடுத்து அம்மயக்கவுயிரை அவ்வியப்பைத் தரும் வீட்டில் குடியிருத்தினர் என்று கூறி இறைவன் உடம்பைப் படைக்கிறான் என்பதையும் மலத்தால் மூடப்பட்டு மயங்கும் உயிர்க்கு அம்மயக்கம் நீங்குதற்பொருட்டு அவ்வுடம்பில் உறுப்புகளைப் படைக்கிறான் என்பதையும் உடம்பில் குடியிருக்கும் உயிருக்கு உணவு உடை அணி முதலிய உடைமைகளால் இன்ப துன்பங்களை நுகர்விக்கிறான் என்பதையும் அடிகள் விளக்கிக் கூறுதலைப் பின்வரும் செய்யுளாலறிக.

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

உமாபதிசிவனார் திரட்டியருளிய
அருள்முறைத் திரட்டு உரை

(மலர் கூ, இதழ் ௧0, 248-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

சிறப்பு இயலை உணராதவர்கள் அஞ்செழுத்தோதினாற் பயனானுளதாகுமோ என்ற ஐயம் மக்களுக்கு நிகழாதிருத்தற்பொருட்டு இந்தப் பாட்டு, கடைசியில் வைக்கப்பட்டதாக நாம் நினைக்கவேண்டியதிருக்கிறது. அஞ்செழுத்தும் ஓதி உணர்வார் - அஞ்செழுத்தும் - உம் முற்று உம்மை; ஒவ்வொரு எழுத்தினது பொருளும் தெரிந்து ஓதல்வேண்டுமென்பதாயிற்று. உணர்வார்கட்கும் என்பதில் உம் - இறந்தது தழீஇய எச்ச உம்மை ; சிறப்பியலை உணர்வார்க்கும் அன்றி என்னும் பொருள்பட நின்றது. ஏதும் ஒன்றும் அறிவு இலராயினும் - ஏதும்=சிறிதும். ஒன்றும் அறிவு - இறைவனோடு அத்துவிதமாய்க் கலந்து உணரும் சிறப்பியல் அறிவு; பதிஞானம்; மெய்யுணர்வு. அவர் அவர் உள்ளத்தே பேதம் இன்றி - உள்ளத்தே என்பதில் ஏ=அசை. சிறப்பியலை அறிந்து ஓதுவாருடைய உள்ளத்தில் இறைவன் மகிழ்ந்து வீற்றிருத்தல்போல, பொது இயலை அறிந்து ஓதுவாருடைய உள்ளத்திலும் அங்ஙனம் வீற்றிருப்பார் என்பார் பேதமின்றி என்றார். மாதும் தாமும் மகிழ்வர் - மகிழ்வர் என்பதனால் பொது இயலை அறியாதவர்களுடைய உள்ளத்திலும் பொது இயலை அறிகிறவர்களுக்குள்ளும் தம்மைத், தாம் அறிந்த நிலையில் வஞ்சனையின்றி உண்மை நிலையில் வழிபடாதவர்களுடைய உள்ளத்திலும் மகிழாது வீற்றிருப்பார் என்பது பெறப்பட்டது.

கூ. அணைந்தோர் தன்மை

நிலைபெறுமா றெண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீவா
நித்தலும்எம் பிரானுடைய கோயில் புக்குப்
புலர்வதன்முன் அலகிட்டு மெழுக்கு மிட்டுப்
பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடித்
தலையாரக் கும்பிட்டுக் கூத்து மாடிச்
சங்கரா சயபோற்றி போற்றி என்றும்
அலைபுனல்சேர் செஞ்சடையெம் மாதீ யென்று
ஆரூரா வென்றென்றே யலறு நில்லே. அ௪

(உரை) நெஞ்சே - உள்ளமே ; நிலைபெறுமாறு - அயரா அன்பினாலே அரன்அடிகளை அடைந்த அத்துவித நிலையினின்றும் வழுவாமல் நிலையாய் நிற்கும் வண்ணம்; எண்ணுதியேல்-விரும்புவாயானால்; நீவா-நீ என்னுடன் வா; அதாவது நீ என்னுடன் சேர்ந்து நின்று நான் சொல்லுகிறபடி கேள். நித்தலும்-நாள்தோறும்; புலர்வதன்முன் - இராப்பொழுதுமுடிந்து விடியுங்காலத்துக்குமுன்; எம்பிரானுடைய கோயில்புக்கு-எமதுதலைவனாகிய திருவாரூர்ப் புற்றிடங்கொண்ட பெருமானுடைய திருக்கோயிலுக்குப் போய் ; அலகு இட்டு (உம்) - அக்கோயிலைப் பெருக்கியும், மெழுக்கு இட்டும் - மெழுகியும் ; பூமாலை புனைந்து (உம்) - பூக்களால் மாலைகள்கட்டி அம்மாலைகளைப் புற்றிடங்கொண்ட பெருமானுக்குச் சாத்தியும் ; தலையாரக் கும்பிட்டு (உம்) - தலையினாலே நன்கு வணங்கியும் ; கூத்து ஆடியும் - உள்ளத்திலெழும் உவகையினால் கூத்து ஆடியும் ; சங்கராசய போற்றிபோற்றி என்றும் - சங்கரனே, உனது திருவருள் உலகில் வெற்றி பெறுக, உனக்கு வணக்கம் வணக்கம் என்று சொல்லியும் ; அலைபுனல் சேர்செஞ்சடை எம் ஆதி என்றும் - அலைகளை வீசும்கங்கை யாறு சேர்ந்த சிவந்த சடையுடைய எமது முதல்வனே என்று சொல்லியும் ; புகழ்ந்து (உம்) - புகழ்ந்தும் ; பாடி (உம்) - (தோத்திரங்கள்) பாடியும் ; ஆரூரா என்று என்று அலறு (உம்) - திருவாரூரா என்று பலகாற் சொல்லி அன்பினால் மனம் கசிந்து உருகியும் ; ஏத்தி - இவ்வாறு துதித்து ; நில் - அத்துவித நிலையினின்று வழுவாமல் நிற்கக் கடவாய்.

(விளக்கம்) எம்பிரானுடைய கோயில்புக்கு அலகிட்டும் மெழுக்கிட்டும் பூமாலை புனைந்தும் தலையாரக் கும்பிட்டும் கூத்தாடியும் சங்கரா சயபோற்றிபோற்றி யென்றும் அலைபுனல்சேர் செம்சடை யெம்மாதி யென்றும் புகழ்ந்தும் பாடியும் ஆரூரா வென்றென்றே அலறியும் (அலறாஉம்) எத்தி நில்லே என்று என் உம்மைகளைப் பெய்ய வேண்டிய இடங்களிற் பெய்தும் தொக்கி நிற்கிற இடங்களில் விரித்தும் சொல்முடிபு செய்க. இவ்வாறு செய்யாக்கால் பொருள் நன்கு விளங்காது. சிவஞானபோதம் 12-வது சூத்திரத்திற் கூறப்பட்டபடி அயரா அன்பின் அரன் கழலடைந்த சீவன் முத்தர்கள் தாங்கள் நிட்டையினின்று நீங்கிப் புறத்தே செல்லுங்கால் எடுத்த உடல் நீங்கும்வரை உடனுழாய்க் கழிய இருக்கிற பிராரத்த வினை தங்களை மெல்லிதாய்த் தாக்கி அத்துவித நிலையினின்று வழுவாதிருக்கச் செய்தற்குத் தங்கள் அறிவு வேட்கை செயல்களை திருக்கோயிலின்கண் முறையே மனதினாலே நினைத்தலினும் வாயினாலே புகழ்தலினும் உடலினாலே அலகிடுதல் முதலிய பணிகள் செய்தலிலும் நிகழ்த்த வேண்டுமென்று கூறுகின்றது. நிலைபெறுமாறு எண்ணுதியேல் - என்றதனால் அரன் பணிகள் செய்யப்படாவிட்டால் முன் அடையப்பெற்ற அத்துவித நிலை நழுவும் என்பது கூறப்பட்டது. எண்ணுதி - முன்னிலை ஏவல் ஒருமை வினை முற்று. இ - விகுதி. தகரம் - எழுத்துப் பேறு. எல் - எனில் என்பதன் மரூஉ. எல் சேர்ந்ததனால் எண்ணுதி என்ற வினைமுற்று வினையெச்சப் பொருள் தருகின்றது. நித்தலும் - பிராரத்தவினை, சோர்வுபற்றித் தாக்குமாதலின் நித்தலும் என்றார். சங்கரா சய போற்றிபோற்றி என்றும் அலைபுனல் சேர்செஞ்சடை எம்ஆதீ என்றும் புகழ்ந்தும் - சங்கரன் என்றதனால் நீ ஆன்மாக்களுக்குப் பேரின்பம் அளிக்கிறவன் என்பதும் செஞ்சடை எம் ஆதீ என்றதனால் பேரின்பமளிக்கிறதற்கு நீ ஆற்றலுடைய முதல்வன் என்பதும் ஆதீ என்றதனால் முதன்மைபற்றிப் பேரின்பமளித்தல் உனது கடன் என்பதும் குறிப்பிடப்பட்டன. சய- வடமொழிச் சொல். ஜய என்பதன் திரிபு. இறைவனுடைய அருள் மக்களுடைய தீவினையினால் தாமதப்படாதபடி உலகில் விளங்கி வெற்றி பெறுக என்பார் சய போற்றி என்றார் - மாணிக்கவாசகப்பெருமான் "சயசய போற்றி என்னுங் கைதான் நெகிழவிடேன்" என்றருளினர். புனல் - நீர். அது இங்கே ஆகுபெயராய்க் கங்கையைக் குறிக்கிறது. போற்றி - போற்று + இ - தொழிற் பெயர்; இ - தொழிற்பெயர் விகுதி, வெகுள் + இ வெகுளி என வருதல்போல. போற்றுதல் அதாவது வணக்கம். போற்றிபோற்றி அடுக்குத் தொடர். ஆதீ - ஆதி என்ற சொல்லினது ஈற்று இகரம் நீண்டு விளிப்பெயராயிற்று. அடிகள் நெஞ்சை விளித்துக் கூறுதலால் அதனைத் தம்மோடு உளப்படுத்திப் பன்மையில் எம் ஆதீ என்றார். எம்பிரான் கோயில் என்றலும் அதுபற்றி. ஆரூரா என்று என்று அலறா-ஆரூரா என்று என்று அலறா-ஆரூரா என்ற சொல்லை மந்திரமாகப்பல்காற் சொல்லி அவ்வாறு சொல்லுதலினால் மனங்கசிந்து உருகி அழுது. அலறா - செய்யா என்னும் வாய்ப்பாட்டு வினையெச்சம். அலறி - அலறுதலும் மேலே 58-வது பாட்டில் வந்துள்ள அரற்றுதலும் ஒரு பொருளன. எத்திநில்-எத்துதல் என்பது (1) அலகிட்டும் (2) மெழுக்கிட்டும் (3) பூமாலை புனைந்தும் (4) கும்பிட்டும் (5) கூத்தாடியும் (6) புகழ்ந்தும் (7) பாடியும் (8) அலறியும் பலவாறுகத் துதித்தல். அலகிடுதல் மெழுக்கிடுதல் பூமாலை புனைதல். கும்பிடல் கூத்தாடல் ஐந்தும் உடலினாற் செய்யப்படும் சரியைப்பணிகள்; புகழ்தலும் பாடுதலும் வாக்கினாற் செய்யப்படும் சரியைப் பணிகள்; அலறுதல் மனதினாற் செய்யப்படும் சரியைப்பணி. ஞானிகள் சரியைமுதல் நான்கு பாதப்பணிகளுக்கு முரியர் ஆதலாலும் ஞானிகள் செய்கிறபணிகள் ஏனையோர்கள் செய்கிறபணிகளைப் பார்க்கிலும் சிறந்து விளங்கித் திருக்கோயிலில் அருள் விளக்கம் பெருகுதற்குக் காரணமா யிருத்தலாலும்:இப்பாட்டில் ஞானிகளுக்குச் சரியைப்பணிகள் கூறப்பட்டன. நில்-முன்னிலை ஏவல் ஒருமை வினைமுற்று; ஆய் விகுதி புணர்ந்து கெட்டது- மேலே துவக்கத்தில் நிலைபெறுமாறு என்று சொன்னதற்கு ஏற்ப முடிவிலும் நில் என்

றார். ஏத்தினில் என்பது காரணகாரியப்பொருளில் வந்தது. ஏத்தியதன் பயனாக அத்துவித நிலையில் வழுவாது நிற்கக்கடவாய் என்று நெஞ்சைப் பார்த்துக் கூறியவாறாயிற்று.

அடையலார் புரஞ்சீறியந் தணரேத்த மாமட மாதொடும்
பெடையெலாங் கடற்கானல்புல்கும் பிரமபுரத் துறைகோயிலான்
றொடையலார் நறுங்கொன்றையான் றொழிலேபரவி நின்றேத்தினால்
இடையிலார் சிவலோக மெய்துதற் கீதுகாரணங் காண்மினே. ௮௫

(உரை) அடையலார் புரம்சீறி - தம்மை அடையாத அசுரர்களுடைய திரிபுரத்தைத் தீயெழச் சினந்து எரித்தும்; அந்தணர் ஏத்த - உயிர்களிடம் செந்தண்மை பூண்டொழுகும் சிறந்த பண்புடையாளர்கள் வழிபடவும்; பெடையெலாம் கடற்கானல் புல்கும் - பெண் அன்றில்களெல்லாம் தமது ஆண் அன்றில்களோடும் சேர்ந்துகொண்டிருக்கும் கடற்கரைச் சோலைகளை உடைய; பிரமபுரத்துமா மடமாதொடும் உறைகோயிலான் - சீகாழியில் பெருமையும் மடப்பமும் பொருந்திய உமாதேவியாரோடும் வீற்றிருக்கும் திருக்கோயிலை உடையவனும்; நறுமை ஆர்கொன்றைத் தொடையலான் - மணம் பொருந்திய கொன்றைமாலையை அணிந்தவனும் ஆகிய உருத்திரமூர்த்தி ஆகிய சிவபெருமான் (வீற்றிருக்கின்ற); தொழிலே நின்று பரவி ஏத்தினால்-(திருக்கோயிலில் சரியையாளர்) திருஅலகிடுதல்; திருமெழுக்கிடுதல்; பூமாலை கட்டிச்சாத்தல் முதலிய திருப்பணிகளை நிலையாகச் செய்து புகழ்ந்து துதித்தால்; சிவலோகம் எய்துதற்கு இடை இலார் - அவர்கள் (உருத்திரனது அருளைப்பெற்று) சிவலோகம் சேர்தலாகிய பதமுத்தியை அடைதற்கு யாதொரு தடையுமில்லாதவர்கள் (அதாவது அவர்கள் எளிதில் சிவலோகம் அடைவார்கள்); ஈது - உருத்திர மூர்த்தியாகிய சிவபெருமானுடைய திருக்கோயிற் பணிகளைச் செய்தல்; (சிவலோகம் எய்துதற்கு) காரணம் - அடியார்களாகிய நீங்கள் சிவலோகம் அடைதற்குக் காரணம் என்று; காண்மின் - அறிந்துகொண்டு அவ்வாறு செய்யுங்கள்.

(விளக்கம்) அடையலார் - அடை+அல்+ஆர் அடையாதவர்கள் - பகைவர்கள். அல் - எதிர்மறை விகுதி. ஆர் - உயர்திணைப் பலர் பாற்படர்க்கை விகுதி. சீறி ஏத்த - ஈரிடங்களிலும் உம் தொக்கி நிற்கிறது - சீறியும் ஏத்தவும் உறைகோயிலான் என வினைமுடிபு செய்க. பெடை எலாம் புல்கும் - பெடை - பெண்பறவை. இங்கே நெய்தல் நிலக் கருப்பொருளாகிய பெண் அன்றிலைக் குறிக்கிறது. புல்கும் என்ற சொல் அதற்குமுன் ஆண் அன்றில் என்ற சொற்களை அவாவி நிற்றலால் அவைகளை வருவித்துப் பொருள் உரைக்கப்பட்டது. கானல் - கடல் அருகிலிருக்கிற மரச்சோலை. அடிகள் தேவாரம் பாடின காலத்தில் சீகாழிக்கு அருகில் கடலும் கடற்கரைச் சோலைகளும் இருந்ததால் அவ்வாறு கூறப்பட்டது. தொழிலே நின்று பரவி ஏத்தினால் - தொழில் என்ற சொல் இங்கே திருக்கோயிலில் சரியையாளர் செய்கிற திருவலகிடுதல் முதலிய பணிகளைக் குறிக்கிறது. ஏ - பிரிநிலைப் பொருளில் வந்தது. ஏத்தினால் என்ற சொல்லுக்கு முன் சரியையாளர் என்ற சொல் தொக்கி நிற்பதை வருவித்துப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. இது சொல்லெச்சம். நான்காவது அடியிற் கூறப்படுகிற சிவலோகம் எய்துதற்கு உரியவர் சரியையாளர் ஆதலின் தொக்கி நிற்கும் சொல் சரியையாளர் எனக் கூறப்பட்டது. நின்று பரவி - நிலையாக எப்பொழுதும் புகழ்ந்து. சிவலோகம் எய்துதற்கு இது சிங்கநோக்காய் முன்னும் பின்னும் இடையிலார் என்பதையும் ஈது காரணம் என்பதையும் தழுவுகின்றது. காண்மின் - மின் - முன்னிலை ஏவற்பன்மை விகுதி. காணுதலின் பயன் அவ்வாறு செய்தல் ஆதலின் காணுதல் என்பது அறிந்து அறிந்தவாறே செய்யுங்கள் என்ற பொருள் தந்து நின்றது. சரியையாளர் - தோன்றா எழுவாய். இடையிலார்-பயனிலை. நீங்கள் - தோன்றா எழுவாய். காண்மின் - பயனிலை - இந்தத் தேவாரப்பாட்டிலே சரியையாளர்களாகிய அடியார்கள் திருப்பணி

கள் செய்து வழிபட்டு அருள் விளங்கப் பெற்றிருக்கும் திருக்கோயிலைச் சீவன்முத்தர்கள் தாங்கள் அடையப்பெற்ற அத்துவித நிலையினின்று வழுவாதிருத்தற்குத் தொழல் வேண்டும் என்பது குறிப்பாகக் கூறப்பட்டது.

நறைமலிதரு மளறொடுமுகை நகுமலர்புகை மிகுவளரொளி
நிறைபுனல்கொடு தனைநினைவொடு நியதமும் வழிபடு மடியவர்
குறைவில பதமணை தரவருள் குணமுடையி றையுறை வனபதி
சிறைபுனலமர் சிவபுரநினைபவர் செயமகடலைவரே. அசு

(உரை) நறைமலிதரும் அளறு - (உம்) மணம் நிறைந்த சந்தனக்குழம்பும்; முகை நகுமலர் - (உம்) அரும்புகளாய் விளங்குகின்ற பூக்களும்; மிகுபுகை (உம்) - மணம்மிக்க தூபமும்; வளர்ஒளி - நன்கு எரிகின்ற தீபமும்; நிறை புனல்கொடு - நிறைவாயுள்ள நீரும் ஆகிய இவைகளைத் துணைகளாகக் கையிற்கொண்டு (அருச்சித்தும் தூபதீபங்கள் காட்டியும்) தனைநியதமும் நினைவொடும் வழிபடும் அடியவர் - தன்னை எக்நாளும் தவறாதுதான் ஆண்டான் தாங்கள் அடிமைகள் என்னும் முறைமையில் தங்களுக்குத் தான் சலிப்பின்றிச் செய்தவரும் பேருதவிகளை மனதினால் நினைத்தும் வாக்கினால் மந்திரங்கள் சொல்லி வழுத்தியும் வணங்குகின்ற கிரியையாளர்களாகிய அடியார்கள்; குறைவில் பதம் அணைதர - தங்கள் அறிவுநிலைக்குத் தக்க அளவில் குறையாத சிவசாமிப்பிய பத முத்தியை அடையும்படி; அருள் குணம் உடை இறை - அருள் செய்கின்ற பேரிரக்கக் குணமுடைய மகேச மூர்த்தியாகிய சிவபெருமான்; உறைவனபதி - உறையுமிடமாகக் கொண்டு வீற்றிருக்கின்ற அழகிய தலம் ஆகிய; சிறைபுனல் அமர் சிவபுரமது - அணைகளாலேதடுக்கப்பட்ட நீரையுடைய திருச்சிவபுரம் என்ற தலத்திலுள்ளகோயிலை; நினைபவர் - நினைந்து உருகிவழிபாடு செய்கின்ற சீவன் முத்தர்களாகிய அடியார்கள்; செயமகள் தலைவர் - வெற்றி இலக்குமித் தலைவர் ஆவார், அதாவது தாங்கள் நினைக்கிறபடி தாங்கள் அடையப் பெற்ற அத்துவித நிலையில் உறைத்து நிற்பர்.

(விளக்கம்) முகைநகுமலர் - "மொட்டறுமலர் பறித்து இறைஞ்சி" என்றார் மாணிக்கவாசகப் பெருமானும். மிகுபுகை வளர்ஒளி - புகை, என்றசொல் புகையை உடைய தூபத்தையும், ஒளிஎன்ற சொல் ஒளியையுடைய தீபத்தையும் ஆகுபெயர்களாய்க் குறிக்கின்றன. நியதம் - இன்றி அமையாமை அதாவது எக்நாளும்தவறாது. நினைவொடு வழிபடும் அடியவர் - வழிபாடு செய்தலின்பயன் வழிபடுகிற மக்கள் இறைவனை மேலும் மேலும் நெருங்கி அணைதல் ஆதலின் அப்பயன் ஆண்டான் அடிமைத் தொடர்பை நினையாமல் உண்டாகாது ஆதலின் நினைவொடும் வழிபடும் அடியவர் என்றார். மனம் வாக்குக்காயம் மூன்றினாலும் உருக்கமுடன் செய்யப்படுகிற வழிபாடே பயனைத்தரும். "மனமது நினையவாக்குவழுத்த மந்திரங்கள் சொல்ல - இனமலர் கையிற் கொண்டங் கிச்சித்த தெய்வம் போற்றி" என்றார் சிவஞான சித்தியார் நூலுடையாரும். குறைவில்பதம் அணைதர - பதம் என்ற சொல்இங்கே பதமுத்தியைக் குறிக்கிறது; அதாவது கிரியையாளர்கள் அடையப் பெறும் சிவசாமிப்பியபதமுத்தி. வனபதி - வனம் சோலை என்ற பொருளினும்வரும். சோலைகளாற் சூழப்பட்ட தலம் எனினும் பொருந்தும். சிவபுரமது - அது பகுதிப் பொருள் விகுதி. செயமகள் தலைவர்- வெற்றிஇலக்குமி என்பது சிவத்தினது கிரியாசத்தி. நினைந்த கருமத்தை நினைந்தவாறே முடிக்க ஆற்றலுடையவர்ஆவர். சீவன் முத்தர்களுக்குக் கூறுமிடத்து அவர்கள் தாங்கள் நினைக்கிறபடி தாங்கள் அடையப்பெற்ற அத்துவித நிலையினின்று சிறிதும் வழுவாது உறைத்து நிற்பர் என்று பொருள்படும். இந்தப் பாட்டில் முன் இரண்டு அடிகளும் கிரியையாளர்களாகிய அடியார்கள் மகேசுர மூர்த்தியாகிய சிவபெருமானுக்குச் செய்யும் வழிப்பாட்டின் சிறப்பைக் கூறுகின்றன. இறைஎன்ற சொல்வரை மூன்றாவதுஅடி அந்த அடியார்களுக்கு மகேசுரமூர்த்தி சாமிப்பியபத முத்தியை அளிப்பர்

என்று கூறுகிறது. எஞ்சியபாகம் சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திருச்சிவபுரம் கோயிலை வழிபடுகிற சிவன் முத்தர்கள் தாங்கள் அடையப்பெற்ற அத்துவித நிலையில் உறைத்து நிற்பர் என்றுகூறுகின்றது. நினைபவர் - எழுவாய் தலைவர் - பயனிலை.

சினமலியறுபகை மிகுபொறி சிதைதருவகை வளிநிறுவிய
மனனுணர்வொடுமலர் மிசையெழுதரு பொருணியதமு முணர்பவர்
தனதெழிலுருவது கொடுவடைதகு பரனுறைவது நகர்மதில்
கனமருவிய சிவபுரநினை பவர்கலைமகடர நிகழ்வரே. அஎ

(உரை) சினம்மலி அறுபகை-வெகுளிக்குணம் நிறைந்திருக்கிற காமம் குரோதம் மோகம் லோபம் மதம் மாற்சரியம் என்னும் ஆறுபகைகளும்; மிகுபொறி சிதை தருவகை - மிகுந்து விளங்குகின்ற மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி என்ற ஐந்து ஞானேந்திரியங்கள் அந்தக் கரணங்கள் கர்மேந்திரியங்கள் பூதங்கள் தன்மாத்திரைகளுடன் புறவிடயப் பொருள்களிற் செல்லாது அடங்கும் வண்ணம்; வளிநிறுவியமனன் உணர்வொடு - மூச்சு அடக்கி (பிராணயாமம்) உள்ளே கும்பகம் செய்து அதனால் தம் வயப் படுத்திய உள்ளத்தில் எழுகின்ற உணர்வுடன்; மலர்மிசை எழுதரு பொருள் - உள்ளமாகிய தாமரை மலரில் விளங்கி எழுந்தருளி யிருக்கின்ற சதாசிவமூர்த்தியாகிய சிவபெருமானை; நியதமும் உணர்பவர் - எந்நாளிலும் தப்பாது நினைந்து உணர்கின்ற அடியார்கள்; அடைதகு தனது எழில் உருவது கொடுபரன் - அடையத்தகுந்த தனது அழகான உருவத்தைக் கொடுக்கின்ற சதாசிவமூர்த்தியாகிய சிவபெருமான்; உறைவது நகர்மதில் கனம் மருவிய - வீற்றிருக்கின்ற நகரமாகிய மதிலாலே சூழப்பட்ட பெருமை பொருந்திய; சிவபுரம் நினைபவர் - திருச்சிவபுரத்திலுள்ள கோயிலை மனதினாலே நினைந்து வாக்கினாலே துதித்து வழிபடுகிற சிவன் முத்தர்களாகிய அடியார்கள்; கலைமகள் தரநிகழ்வரே - வாணி (சரசுவதி) மெய் அறிவு கொடுக்கப்பெற்று அவ்வறிவோடு உலகில் நிகழ்வர். அதாவது தாங்கள் அடையப்பெற்ற அத்துவித நிலையில் உறைத்து நிற்பர்.

(விளக்கம்) சினம்மலி அறுபகை மிகுபொறி சிதைதருவகை - இதற்கு மேலே 56-வது பாட்டில் பகை அறும்வகை நினையா என்பதற்கும் 51-வது பாட்டில் புலன்களைப் போக நீக்கிப் புந்தியை ஒடுங்கவைத்து என்பதற்கும் நான் எழுதிய விளக்க உரைகளைக் கொள்க. சிதைதருதல் - அதாவது சிதைதல். தரு பகுதிப்பொருள்விகுதி. சிதைதல் - கெடுதல். இங்கே அடங்குதல் என்ற பொருளில் வந்தது. சிதைதரும் வகை - அடங்கும் வண்ணம்; ஆறுபகைகளில் குரோதம் மாற்சரியம் என்ற இரண்டு குணங்களில் சினம் மலிந்திருத்தல் வெளிப்படை. ஏனைய நான்கு பகைக் குணங்களிலும் பிறர் சம்பந்தப்படும் பொழுது அவர்கள்மேல் ஒருவனுக்குச் சினம் உண்டாதலை அநுபவத்தில் அறியலாம். ஆறுபகைகளிலும் எதிர்ப்பு (Reaction) இருக்கின்றது. ஒருவன் புறத்தே செல்லுகின்ற சினத்தையும் தன்னுள்ளே எழுகின்ற எதிர்ப்பையும் இல்லாமற் செய்து அமைதி அடைந்தாலன்றி மெய் அறிவு அடையமாட்டான் ஆதலின் சினமலி அறுபகை மிகுபொறி சிதைதருவகை என்றார். வளிநிறுவியமனன் உணர்வொடு - மூச்சு அடக்கம் (பிராணயாமம்) மனம் அடங்குதற்கு வழியாயிருத்தலின் வளிநிறுவிய மனனுணர்வொடு என்றார். "மன்மனமெங்குண்டு வாயுவுமங்குண்டு மனமெங்கில்லைவாயு மங்கில்லை" என்றார் திருமூலர் (திருமந்திரம் - 620 - வது பாட்டு) வளிநிறுவிய=மூச்சை உள்ளே நிறுத்திக் கும்பகம் செய்த; மனன் உணர்வொடு - சஞ்சலப்பட்டு அங்குமிங்கும் பலவாறு யோடாது நிறுத்தப்பட்ட மனதில் காற்றால் அசைக்கப்படாத குளம் நீரில் அடியிலுள்ள பொருள் தெரிதல்போல இறைவனது திருவருள் விளக்கம் உண்டாகும் ஆதலின் மனன் உணர்வொடும் என்றார். அத்தகைய மனம்

சேராத வழிபாடு பயன்தாராது என்பது கருத்து. மலர்மிசைஎழுதரு பொருள்-மேலே கூறப்பட்டபடி பொறி முதலியன ஆன்மாவி லொடுங்கி நிற்ப, ஆன்மாசிவத்தில் ஒடுங்கி நிற்ப, அந்த ஆன்மாவில் வயப்பட்டு அடங்கிச் சிவகாரணமாய்த் திகழ்கின்ற மன்மனம் இங்கே தாமரைமலர் எனப்பட்டது. மேலே 56-வது பாட்டில் ஐம்புலனுமடக்கி ஞானம் புகலுடையோர் தம்முள்ளப் புண்டரிகத்துள்ளிருக்கும் புராணர் என்று மன மாகிய தாமரைமலர் இறைவனுடைய உறைவிடமாகக் கூறியிருத்தல் காண்க. திரு வள்ளுவநாயனர் “மலர்மிசையேகினன்” என்றார். எழுதருபொருள் - எப்பொழுது மிருக்கின்ற பொருள். மனதையடக்கி நிறுத்தலினால் அருளொளியாய் விளங்குகின்ற பொருள். நியதமும் உணர்பவர் - இடைவிடாது நாடொறும் இந்தப்பழக்கம் செய்து வருவதலினலேதான் அடங்கிய மனதின்கண் விடயம்தாக்காது மேலும் மேலும் அருள் உணர்வு உண்டாகும் என்பார், நியதமும் உணர்பவர் என்றார். இந்த உணர்வு வெளியே கூறப்படும் தன்மையாதலின்றி உள்ளே உணரப்படுவது ஆதலின், உணர்வார் என்றார். மேலே 86-வது பாட்டில் அகமும்புறமும் வழிபடும் கிரியையாளரை வழிபடும் அடியவர் என்றும், இப்பாட்டில் அகவழிபாடு செய்யும் யோகிகளை உணர்பவர் என்றும் கூறி யிருத்தல் நோக்கத்தக்கது. தனது எழில் உருவது கொடுபரன் - இவ்வாறு உரைநடை செய்து பொருள்கொள்க. உரு+அது=உருவது. அதுபகுதிப் பொருள் விகுதி. உருவது கொடு என்றதனுல் சிவசாருபமாகிய பதமுத்தி குறிக்கப்பட்டது. பரன்= மேலானவன் அருளல் ஆகிய தொழிலைச் செய்யும் மேலான சதாசிவ மூர்த்தியாதலின் ‘பரன்’ என்றார். உறைவதுநகர் - உறைவது - உறைதல், அது தொழிற் பெயர் விகுதி. உறைதல் செய்யும் அதாவது உறைகின்ற நகர். சிவபுரம் நினைபவர் - சிவபுரம் என் பது திருச்சிவபுரத்திலுள்ள கோயிலைக்குறிக்கிறது. கோயிலிலுள்ள மூர்த்திபோலக் கோயிலும் வழிபடுமிடமாம். ‘ஆலயம்தானு மரனெனத் தொழுமே’ என்றாராகலின். கலைமகள்தர நிகழ்வர் - தர என்ற சொல்லுக்கு முன் அவாய் நிலையால் தொக்குநிற்கிற மெய் அறிவு என்ற சொற்றொடர் வருவித்துப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. நிகழ்வர் இறைவனை அறியும் நல்லறிவோடு கூடி விளங்குவர். கலைமகள் ஆன்மாக்களுக்கு மெய் அறிவை விளங்கச் செய்யும் சிவத்தினது ஞானசத்தி யாதலின், ‘கலைமகள் தர’ என் றார். இந்தப் பாட்டின் முதல் இரண்டு அடிகளும் யோகிகள் செய்கிற வழிபாடு கூறு கின்றன. மூன்றாவது அடி பரன் என்ற சொல்வரை, அத்தகைய வழிபாடு செய்யும் யோகிகளுக்குச் சாருப பத முத்தியைக் கொடுக்கிற பரன் என்று சதாசிவ மூர்த்தியி னுடைய சிறப்புக் கூறுகின்றது. எஞ்சிய பாகம் அத்தகைய சதாசிவமூர்த்தி திருக் கோயில்கொண் டெழுந்தருளி யிருக்கிற சிவபுரம் என்ற தலத்தில் நினைந்து வழிபடு கிற சீவன் முத்தர்களாகிய அடியார்கள் அவனை அறியும் மெய் அறிவு நிலைக்கப் பெற்றுத் தாங்கள் அடையப்பெற்ற அத்துவித நிலையில் உறைத்து நிற்பார் என்று அந்த வழிபாட்டின் பயன் கூறுகின்றது. நினைபவர் - எழுவாய். நிகழ்பவர் - பயனிலை.

> சுருதிகள் பலநல முதல்கலை துகளறுவகை பயில்வொடுமிகு
> உருவிய லுலகவை புகழ்தர வழியொழுகுமெ யுறுபொறியொழி
> யருதவ முயல்பவர் தனதடி யடைவகை நினையர னுறைபதி
> திருவளர் சிவபுர நினைபவர் திகழ்குல னிலனிடை நிகழுமே. அஅ

(உரை) சுருதிகள் முதல்பல நலகலை - வேதாகமங்கள் முதலிய பல அருட் கலை களை; துகளறுவகைமிகு பயில்வொடு - ஐயம் திரிபுகளாகிய குற்றங்களில்லாமல் ஓதிக் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்து தேர்ச்சிமிக்க அறிவுப் பழக்கத்தால்; உரு இயல் உலகு அவைபுகழ்தர - ஆண் பெண் அலி என்னும் உருவங்கள் பொருந்திய உலகிலுள்ள அறி ஞர் கூட்டம் புகழும்படியாக; மெய்உறு பொறிஒழி (உம்) - உடலின்கண்ணுள்ள ஞானேந்திரியங்கள் கன்மேந்திரியங்கள் அந்தக்கரணங்கள் முதலானவைகளை உலக

விடயங்களிலே செல்லாதவண்ணம் நீக்கியும்; வழியொழுகு (உம்) - இறைவனையே நோக்கி அவனது அருளின் வழி அல்லது ஒன்றினையும் செய்யாது ஒழுகியும்; அருதவம் முயல்பவர் - செய்தற்கு அரிய பெருந் தவமாகிய ஞானநிட்டையைச் செய்கிற ஞானிகள்; தனது அடி அடைவகை நினை ஆன் - தனது திருவடிகளை அணைந்து சாயுச்சியமாகிய பேரின்பம் பெறும்படி தமது திருவுள்ளத்தில் நினைக்கின்ற சிவபெருமான்; உறைபதி - உறையுமிடமாகக் கொண்டு வீற்றிருக்கிற தலமாகிய; திருவளர் சிவபுரம் நினைபவர் நிகழ்புலன் - அருள் பெருகுகின்ற திருச்சிவபுரத்திலுள்ள திருக்கோயிலை மனதினாலே நினைத்தும் வாயினாலே துதித்தும் உடலினாலே வணங்கியும் வழிபடுகிற அருள் விளங்கப்பெற்ற சிவன் முத்தர்களாகிய அடியார்கள் கூட்டம்; நிலனிடை நிகழும் - நிலஉலகில் தாங்கள் அடையப்பெற்ற அத்துவித நிலையில் உறைத்து நின்று சிறப்போடு விளங்கி வாழ்வார்கள்.

(விளக்கம்) இந்தப் பாட்டில் முதல் மூன்று அடிகளும் ஞானிகள் இறைவனை வழிபாடு செய்கிறவாறும், அவ்வழிபாட்டினாற் பெறப்படுவதாகிய சாயுச்சிய முத்தியும் கூறுகின்றன; நான்காவது அடி திருச்சிவபுரத் திருக்கோயிலை வழிபடுகிற சிவன் முத்தர்களாகிய அடியார்களுடைய சிறப்புக் கூறுகின்றது. சுருதிகள் முதல் பல நலகலை - சுருதிகள் என்ற சொல் கேட்கப்படுகிற அறிவு நூல்களாகிய வேதாகமங்களைக் குறிக்கின்றது. வேதாகமங்களின் வழித்தாயுள்ள அருள் நூல்களையுங் குறிக்கின்றது. அருள் இலங்குகலை என்பார் நலகலை என்றார். நலகலை - பேரின்ப நலனைத்தரும் கலை. துகள் அறுவகை மிகுபயில்வொடு-துகள்-குற்றம்; ஐயம் திரிபுகளாகிய குற்றம்; பயில்வு என்பது நூல்களை ஓதியும் ஓதின பொருளை உணர்ந்தார் பாற்கேட்டும் கேட்ட பொருளைச் சிந்தித்தும் சிந்தித்த பொருளை நிட்டைகூடித் தெளிந்தும் பலகாற் பழகுதல்; பலகாற் பழகித் தேர்ச்சி மிகுதலால் மிகுபயில்வொடு என்றார். வேதம் பலதர அறிவு நிலைமாந்தருக்கு ஏற்றவாறு பலபடக் கூறும் பொருள்களினாலும் ஆகமங்கள் சரியை முதலிய நான்கு பாதங்களின் வேற்றுமைபற்றிக் கூறும் வழிபாட்டு வேற்றுமைகளினாலும் மலையாது வேதாகமங்களின் ஒருமைப்பொருள் உணர்வார் என்பார் துகளறுவகை மிகுபயில்வொடு என்றார். மிகுஉரு இயல் உலகு அவை புகழ்தர - உரு என்பது ஆண் பெண் அலி உருவங்களைக் குறிக்கின்றன—"ஒருவனோ டொருத்தி ஒன்றென் றுணர்த்திடும் உலகம்" என்று சிவஞானசித்தியார் முதலாவது சூத்திரம் முதலாவது பாட்டுக் கூறுதல் காண்க. அவை - கூட்டம். அறிஞர் கூட்டம்; உலகு அவை - உலகிலுள்ள கற்றறிந்தார் கூட்டம்; புகழ்தர=புகழ; கற்றறிந்தார் அல்லாதார்களுடைய புகழ்ச்சியும் இகழ்ச்சியும் நற்பயன்தரா ஆதலின் உலகவை புகழ்தர என்றார். உலகமென்பதுயர்ந்தோர் மாட்டே என்பது தமிழ் நூல்களின் கருத்து, வழி ஒழுகு (உம்) ஒழுகு என்னும் முதனிலை வினை ஒழுகி என்னும் வினையெச்சப் பொருளில் வந்தது. மெய்உறு பொறி ஒழி (உம்) - மெய் உறுபொறி என்றதனால் ஞானேந்திரியங்கள் மாத்திரமன்றிக் கன்மேந்திரியங்கள் தன்மாத்திரைகள் ஐம்பூதங்கள் அந்தக்கரணங்கள் உள்ளந்தக் கரணங்கள் எல்லாம் கொள்ளப்படும் - அவைகள் ஆன்மாவை உலகபோக விடயங்களிற் செலுத்தி அவிச்சையைப் பயப்பித்து இறைவனது திருவடிகளை மறக்கச் செய்யும் ஆதலின் பொறி ஒழி என்றார் - ஒழித்தல் பொறிகளை நீக்குதல் அல்லாமல் கெடுத்தல் அன்று; கருவி கரணங்களை விடயங்களிடம் செல்லாது தடுத்து சிவகரணங்களாகும்படி செய்தல். ஒழி என்ற முதனிலை வினை ஒழித்து என்னும் வினையெச்சப் பொருளில் வந்தது. அருதவம் முயல்பவர் - இந்தத் தவம் ஞானத்தில் ஞானிகள் செய்யும் தவம் ஆதலின் அருந்தவம் என்றார். அருமை என்ற அடைமொழி ஏனையோர்க்கு அது கூடாமையைக் குறிக்கிறது. தனது அடி அடைவகை நினை ஆன் 'நினை' என்றது இங்கே இறைவன் கரணத்தானன்றி சங்கற்பத்தான் மாத்திரம் செய்கின்ற அருளல் ஆகிய தொழிலைக் குறிக்கிறது. வளர் திருசிவபுரம் திகழ்குலன் - சிவ

புரம் என்றது திருச்சிவபுரம் என்ற தலத்திலுள்ள சிவன் திருக்கோயிலைக் குறிக்கிறது. திருக்கோயில் இறைவனது அருள் விளங்கும் இடம் ஆதலின் (Centre of Spiritual forces) திருக்கோயிலில் செய்யப்படுகிற வழிபாட்டினால் அருள் மேலும் மேலும் பெருகும் என்பார் திருவளர் என்றார். குலன் என்பது குலம் என்பதன் போலிச் சொல். கூட்டம் - திகழ். குலன் - அருள் ஒளி விளக்கத்தோடு கூடிய அடியார் கூட்டம் ஆதலின் திகழ்குலன் என்றார். நிலனிடை நிகழும் - நிகழ்தல் - அருள் ஒளி விளங்குதல்- அடியார் கூட்டத்தால் இறைவனது அருள் விளக்கம் உலகில் நிலவி நற்பயன் செய்யும் என்பார் நிலனிடை நிகழும் என, "தேசினுலெத்திசையும் விளக்கினர்" என்று அடியார் கூட்டத்தைச் சேக்கிழார் அடிகள் பெரியபுராணத்திற் சிறப்பித்துக் கூறியருளினர். இந்தப் பாட்டில் தகளறுவகை என்பதை மிகுபயில்வொடு என்பதுடன் இயைத்தும் உலகவை புகழ்தர வழியொழுகியும் மெய்யுறு பொறிஒழித்தும் அருந்தவ முயல்பவர் என இயைத்தும் அடைவகை நினை ஆன் என இயைத்தும் முடிபுசெய்து பொருள் சொல்க. ஒழுகு - ஒழி என்ற முதனிலை வினைகள் ஒழுகியும் ஒழித்தும் என வினையெச்சப் பொருள்பட வந்தன, வரிப்புனை பந்து என்பது வரிந்து புனைபந்து என்ற பொருளில் வருதல்போல.

> தெள்ளத் தேறித் தெளிந்து தித்திப்பதோர்
> உள்ளத் தேறலமுத வொளிவெளி
> கள்ளத்தேன் கடியேன் கவலைக் கடல்
> வெள்ளத் தேனுக் கெவ்வாறு விளைந்ததே. அசூ

(உரை) தெள்ள - ஞானசிரியன்பால் மலபரிபாகமடைந்த ஒருவர் கேட்டறிந்த அருள் அறிவில் ஒரோ வழி அந்தக்கரணங்களோடு கூடுதலினாலுண்டாவதாகிய கருவி அறிவுக் கலப்பை முதற்கண்பிரித்து நீக்கியதனாலும், தேறி - கேட்ட ஞானப்பொருளை அவர் சிந்தித்தபொழுது அடைந்த அருள் அறிவிலும் ஒரோவழி அந்தக் கரணங்களோடு கூடின கருவி அறிவு கலப்பு சிறிது இருந்ததனை நீக்கியதனாலும் - தெளிந்து - அவ்வாறு கேட்டல் அறிவினாலும் சிந்தித்தல் அறிவினாலும் கருவி அறிவுக் கலப்பை முற்றிலும் நீக்கிக் கிடைக்கப்பெற்ற தூயஅருள் அறிவாகிய தெளிவு அறிவினாலும் (இறைவனுடன் அவர் அத்துவிதமாய்க் கலந்து அவனது வியாபக அறிவில் தாம் அடங்கியிருத்தலையும் தமது வியாபக அறிவில் உலகம் அடங்கியிருத்தலையும் தெளிவாய் உணர்ந்து) உள்ளம் தித்திப்பது ஓர்தேறல் அமுதம் - சிவகரணமாய் விளங்கிய அவரது தூயவுள்ளத்தில் தேனும் அமுதமும்போலத் தித்திக்கப்பெறும் ஒப்பற்ற பேரின்ப உணர்வு ஆகிய ; வெளி ஒளி - சிதாகாசத்தில் விளங்குகின்ற பேரறிவு விளக்கமானது ; கள்ளத்தேன் - (சமண சமயத்திலிருந்த காலத்தில்) வஞ்சக மனமுடையனாயும் ; கடியேன் - இறைவனைப்பற்றி ஐயமுடையவனாயும் ; கவலைக்கடல் வெள்ளத்தேன் - கடல் வெள்ளம்போல மனக்கவலை உடையவனாயும் விளங்கின எனக்கு ; எவ்வாறு விளைந்தது - எப்படி உண்டாயிற்று (இறைவனது திருவருளால் உண்டாயிற்று என்றபடி).

(விளக்கம்) இந்தத் தேவாரப்பாட்டில் திருநாவுக்கரசு அடிகள் உலக முய்யும் பொருட்டுத் தமது சுவாநுபூதி நிலையிலுணர்ந்த பேரின்ப உணர்வைப்பற்றிக் கூறுகின்றார். இத்தகைய நிறை மறைமொழிகளால் அடிகளுடைய சுவாநுபூதிப் பேரின்ப வாழ்வு இன்னது என ஒரு சிறிது நம் போன்றவர்களா லறியப்படுகிறது. மேலே கூறப்பட்ட, 'அறியும் நெறி' 'உயிர் விளக்கம்' தேவாரப் பாட்டுகளில் வீட்டு நெறியிலுள்ள மூன்று அறிவு நிலைகள் கூறப்பட்டன. அணைந்தோர் தன்மைக்குச் சேர்ந்த இந்தப் பாட்டில் நான்கு நிலைகள் கூறப்படுகின்றன. தெள்ள என்பதனால் ஞானத்தில் சரியையாகிய கேட்டல் அறிவு நிலையும், தேறி என்பதனால் ஞானத்தில் கிரியையாகிய சிந்தித்தல் அறிவு நிலையும், தெளிந்து என்பதனால் ஞானத்தில் யோகம் ஆகிய தெளிவு அறிவு நிலையும், தித்திப்பதோர் உள்ளத்தேறலமுத வெளிஒளி என்பதனால் பேரின்ப முணரப் பெறும் ஞானத்தில் ஞானமாகிய நிட்டை அறிவு நிலையும் கூறப்படுகின்றன.